

ЗАКОН ЗА ДЪРЖАВНАТА СОБСТВЕНОСТ

В сила от 01.06.1996 г.

Отразена деноминацията от 05.07.1999 г.

Обн. ДВ. бр.44 от 21 май 1996г., изм. ДВ. бр.104 от 6 декември 1996г., изм. ДВ. бр.55 от 11 юли 1997г., доп. ДВ. бр.61 от 31 юли 1997г., изм. ДВ. бр.117 от 10 декември 1997г., доп. ДВ. бр.93 от 11 август 1998г., изм. ДВ. бр.124 от 27 октомври 1998г., изм. ДВ. бр.67 от 27 юли 1999г., изм. ДВ. бр.9 от 1 февруари 2000г., изм. ДВ. бр.12 от 11 февруари 2000г., изм. ДВ. бр.26 от 29 март 2000г., изм. ДВ. бр.57 от 14 юли 2000г., изм. ДВ. бр.1 от 2 януари 2001г., изм. ДВ. бр.38 от 17 април 2001г., изм. ДВ. бр.45 от 30 април 2002г., изм. ДВ. бр.63 от 15 юли 2003г., изм. ДВ. бр.24 от 23 март 2004г., доп. ДВ. бр.93 от 19 октомври 2004г., изм. ДВ. бр.32 от 12 април 2005г., изм. ДВ. бр.17 от 24 февруари 2006г., изм. ДВ. бр.30 от 11 април 2006г., изм. ДВ. бр.36 от 2 май 2006г., изм. ДВ. бр.64 от 8 август 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 декември 2006г., изм. ДВ. бр.41 от 22 май 2007г., изм. ДВ. бр.59 от 20 юли 2007г., изм. ДВ. бр.92 от 13 ноември 2007г., изм. ДВ. бр.113 от 28 декември 2007г., изм. ДВ. бр.52 от 6 юни 2008г., изм. ДВ. бр.54 от 13 юни 2008г., изм. ДВ. бр.10 от 6 февруари 2009г., изм. ДВ. бр.17 от 6 март 2009г., изм. ДВ. бр.19 от 13 март 2009г., изм. ДВ. бр.33 от 30 април 2009г., изм. ДВ. бр.41 от 2 юни 2009г., изм. ДВ. бр.18 от 5 март 2010г., изм. ДВ. бр.87 от 5 ноември 2010г., изм. ДВ. бр.19 от 8 март 2011г., изм. ДВ. бр.47 от 21 юни 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.45 от 15 юни 2012г., изм. ДВ. бр.82 от 26 октомври 2012г., доп. ДВ. бр.99 от 14 декември 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.27 от 15 март 2013г., изм. ДВ. бр.65 от 23 юли 2013г., изм. ДВ. бр.66 от 26 юли 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.109 от 20 декември 2013г., изм. ДВ. бр.40 от 13 май 2014г., изм. ДВ. бр.98 от 28 ноември 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.105 от 19 декември 2014г., доп. ДВ. бр.52 от 10 юли 2015г., доп. ДВ. бр.60 от 7 август 2015г., изм. ДВ. бр.61 от 11 август 2015г., доп. ДВ. бр.81 от 14 октомври 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.13 от 7 февруари 2017г., изм. ДВ. бр.58 от 18 юли 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.96 от 1 декември 2017г., доп. ДВ. бр.21 от 9 март 2018г., доп. ДВ. бр.64 от 3 август 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.77 от 18 септември 2018г., изм. ДВ. бр.90 от 30 октомври 2018г., изм. ДВ. бр.25 от 26 март 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.44 от 4 юни 2019г., изм. ДВ. бр.60 от 30 юли 2019г., доп. ДВ. бр.61 от 2 август 2019г., изм. ДВ. бр.79 от 8 октомври 2019г., изм. ДВ. бр.94 от 29 ноември 2019г., изм. ДВ. бр.98 от 13 декември 2019г., доп. ДВ. бр.28 от 24 март 2020г., изм. ДВ. бр.34 от 9 април 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.44 от 13 май 2020г.

Глава първа. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) С този закон се уреждат придобиването, управлението и разпореждането с имоти и движими вещи - държавна собственост, както и актурирането на имоти - държавна собственост, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Чл. 2. (1) Собствеността на държавата е публична и частна.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г.)
Публична държавна собственост са:

1. (доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) обектите и имотите по чл. 18, ал. 1 от Конституцията на Република България, определени със закон за изключителна държавна собственост;

2. обектите и имотите, определени със закон или с акт на Министерския съвет за публична държавна собственост;

3. движимите вещи, определени със закон или с акт на Министерския съвет за публична държавна собственост;

4. имотите, предоставени на ведомствата за изпълнение на функциите им;

5. имотите от национално значение, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от национално значение чрез общо ползване, определени от Министерския съвет;

6. (нова - ДВ, бр. 52 от 2008 г.) урегулираните поземлени имоти, отредени за граничните контролно-пропускателни пунктове, и сградите, построени върху тях.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Частна държавна собственост са всички други имоти и вещи - държавна собственост. Плодовете и приходите от имотите и вещите, публична държавна собственост, са частна собственост на държавата.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г.) Не са държавна собственост по смисъла на този закон имотите и вещите на търговските дружества и на юридическите лица с нестопанска цел, дори ако държавата е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество.

Чл. 3. Държавна собственост са имотите и вещите:

1. (изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) придобити по силата на международен договор или сделка;

2. (изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) на юридическите лица с нестопанска цел, регистрирани в страната, след приключване на ликвидацията им, освен ако специален закон или уставът им не предвижда друго;

3. (изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) представляващи ликвидационна квота на българската държава от имуществото на юридически лица извън страната, които са престанали да съществуват, освен ако специални закони предвиждат друго;

4. (изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) включени в наследства, за които няма наследници по закон или по завещание, всички наследници или заветници са се отказали или са изгубили правото да ги приемат, с изключение на тези имоти и вещи, които стават общинска собственост по реда на закон;

5. (нова - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) придобити чрез други способи, предвидени в закон.

Чл. 4. Държавата отговаря за задълженията на лица, изискуеми до деня на безвъзмездно придобитите от нея техни имоти и вещи до размера на стойността им.

Чл. 5. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Държавата удостоверява възникването, изменението и погасяването на правото си на собственост върху имоти с акт за държавна собственост.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Актът за държавна собственост е официален документ, съставен от длъжностно лице по ред и форма, определени в закона.

(3) Актът за държавна собственост няма правопораждащо действие.

Чл. 6. (1) (Доп. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Имоти и вещи - публична държавна собственост, които са престанали да имат това качество, се обявяват за имоти и вещи - частна държавна собственост, с решение на Министерския съвет.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Имоти и вещи - частна държавна собственост, се обявяват за имоти и вещи - публична държавна собственост, с решение на Министерския съвет.

(3) (Нова - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Обектите и имотите - изключителна държавна собственост, не могат да се обявяват за частна държавна собственост.

Чл. 7. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) Имотите и вещите - публична държавна собственост, не могат да бъдат обект на разпореждане и да се придобиват по давност.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 36 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г.)

(3) Имотите и вещите - частна държавна собственост, могат да бъдат обект на разпореждане и да се придобиват по давност. За тях се прилагат разпоредбите на Закона за собствеността, доколкото в този закон не е предвидено друго.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Собствеността върху имоти - публична държавна собственост, не подлежи на възстановяване.

(5) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г., доп. - ДВ, бр. 27 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 40 от 2014 г.) В случаите и при условията, определени със закон, с решение на Министерския съвет върху имоти - изключителна и публична държавна собственост, може да се учредяват ограничени вещни права, когато това е необходимо за:

1. изграждане на национален обект;

2. трайно задоволяване на обществени потребности;

3. изграждане на линейни обекти на техническата инфраструктура, непопадащи в т. 1 и 2 - когато няма друга техническа възможност или когато друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно.

(6) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Ограничните вещни права по ал. 5 не могат да се учредяват върху имоти - публична държавна собственост, свързани с националната сигурност и от branata на страната.

Чл. 8. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Придобиването, актуването, управлението и разпореждането с имоти извън страната - собственост на българската държава, се извършват в съответствие с българското законодателство, доколкото в законодателството по местонахождението на имотите не е предвидено друго.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Придобиването на имоти извън страната от българската държава, предоставянето им за управление и разпореждането с тях се извършват от Министерския съвет.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Условията и редът за придобиване, управление и разпореждане с имоти извън страната - собственост на българската държава, се определят с правилника за прилагане на закона.

Чл. 9. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Държавата упражнява правото си на собственост върху имотите и вещите - държавна собственост при условията и по реда на този закон независимо дали те са придобити от нея преди или след влизането му в сила.

Чл. 10. (Отм. - ДВ, бр. 117 от 1997 г., в сила от 01.01.1998 г.)

Чл. 11. (Отм. - ДВ, бр. 117 от 1997 г., в сила от 01.01.1998 г.)

Чл. 12. (1) Застроените имоти - публична държавна собственост, задължително се

застраховат.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) По бюджетите на органите на държавната власт, които управляват имотите по ал. 1, се предвиждат необходимите средства за заплащане на застрахователните вноски.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) В правилника за прилагане на закона се определят рисковете, срещу които се застраховат имотите - публична държавна собственост.

(4) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) Не се допуска самоучастие при задължителното застраховане на имотите срещу рисковете, определени по реда на ал. 3.

Чл. 13. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Министърът на от branата и министърът на вътрешните работи със заповед определят застроените имоти, предоставени на Министерството на от branата и на Министерството на вътрешните работи, които задължително се застраховат.

Глава втора.

УПРАВЛЕНИЕ НА ИМОТИТЕ И ВЕЩИТЕ - ДЪРЖАВНА СОБСТВЕНОСТ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 124 ОТ 1998 Г.)

Чл. 14. (1) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Министрите и ръководителите на другите ведомства управляват предоставените им имоти и вещи - държавна собственост.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Имотите и вещите - държавна собственост, се управляват в съответствие с предназначението им за нуждите, за които са предоставени, с грижата на добър стопанин.

(3) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Управлението върху обекти, имоти и вещи - държавна собственост, включва правото на ведомствата и юридическите лица на бюджетна издръжка да ги владеят, ползват и поддържат от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност.

Чл. 15. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) Имоти - държавна собственост, се предоставят безвъзмездно за управление на ведомствата и общините при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Министерският съвет може да предоставя имоти - публична държавна собственост, за управление на ведомствата и общините. Имоти - частна държавна собственост, се предоставят за управление на ведомствата и общините от областния управител по местонахождението на имота.

(3) Министрите и ръководителите на други ведомства могат да предоставят за управление имоти - държавна собственост, предоставени им по реда на ал. 2, на териториалните си административни звена и на други юридически лица на бюджетна издръжка към тях. Копие от заповедта се изпраща на областния управител.

(4) Исканията за предоставяне на имоти на ведомствата се отправят до комисия, чийто състав се определя от Министерския съвет, и се разглеждат от нея в едномесечен срок.

(5) При наличие на подходящи имоти комисията внася предложение в Министерския съвет.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Имоти - публична държавна собственост по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 4, могат да се предоставят от Министерския съвет за управление на вероизповедания, регистрирани по реда на глава трета от Закона за вероизповеданията, по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(7) (Нова - ДВ, бр. 61 от 2019 г., в сила от 02.08.2019 г.) Имоти - публична държавна собственост по чл. 13, ал. 2 от Закона за водите, предоставени за управление на Държавно предприятие "Управление и стопанисване на язовири", може да се предоставят безвъзмездно за управление от Министерския съвет по предложение на министъра на земеделието, храните и горите на сдружения за напояване, регистрирани по реда на Закона за сдруженията за напояване, при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

Чл. 15а. (Нов - ДВ, бр. 32 от 2005 г., отм. - ДВ, бр. 36 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г., нов - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) За имоти - държавна собственост, може да се възлага концесия при условията и по реда на Закона за концесии.

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г., доп. - ДВ, бр. 64 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., доп. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) Имоти - публична държавна собственост, не могат да се използват не по предназначение и да се предоставят на трети лица, освен в случаите по ал. 2, 5 и 6 и чл. 15а.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 33 от 2009 г.) Отделни имоти или части от имоти - публична държавна собственост, могат да се отдават под наем по реда на чл. 19, ал. 1 за срок до 10 години, при условие че се използват съобразно предназначението им и не се възпрепятства осъществяването на дейностите, за които са предоставени за управление.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., отм. - ДВ, бр. 36 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г., нова - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г., изм. - ДВ, бр. 25 от 2019 г., в сила от 26.03.2019 г.) С договора за наем не може да се възлагат строителство и/или услуги по смисъла на Закона за концесии и на Закона за обществените поръчки, когато прогнозната стойност на приходите на наемателя за срока на договора е по-висока от европейския праг по смисъла на Закона за концесии

(4) (Нов - ДВ, бр. 12 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., отм. - ДВ, бр. 36 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г.)

(5) (Нова - ДВ, бр. 64 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 33 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) Едноличните търговски дружества с държавно имущество и държавните предприятия, които по силата на закон ползват, управляват или експлоатират обекти - публична държавна собственост, както и концесионерите, могат да отдават под наем за срок до 10 години части от предоставените им обекти - публична държавна собственост, в съответствие с акта за предоставянето на обектите или с концесионния договор и при условие, че се използват съобразно предназначението им.

(6) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Отделни имоти или части от имоти - публична държавна собственост, могат да се отдават под наем за срок до 10 години без търг на международни организации, когато това е необходимо за изпълнение на задължения, произтичащи от международен договор, от министъра, ръководителя на друго ведомство или областния управител, на когото имотът е предоставен за управление, по ред, определен в правилника за прилагане на закона. Наемната цена се определя в съответствие с правилника за прилагане на закона.

(7) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Отдадените под наем имоти - държавна собственост, не могат да се ползват извън предназначението им, да се преотдават и да се ползват съвместно по договор с трети лица.

(8) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) При нарушаване на забраните по ал. 7 договорът за наем се прекратява.

Чл. 16а. (Нов - ДВ, бр. 36 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г., отм. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.)

Чл. 17. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) При нарушаване на забраните по чл. 16, ал. 1 и 7 или когато нуждата от имот - публична държавна собственост, отпадне, правото на управление се отнема с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството след становище от министъра или от ръководителя на ведомството, който управлява имота.

(2) Когато нуждата от имот - частна държавна собственост, отпадне или имотът се ползва не по предназначение, правото на управление се отнема със заповед на областния управител след становище от министъра или от ръководителя на ведомството, който управлява имота.

(3) В случаите по чл. 15, ал. 3 при нарушаване на забраните по чл. 16, ал. 1 и 7 или когато нуждата от имот - държавна собственост, отпадне или се ползва не по предназначение, правото на управление се отнема със заповед на министъра или на ръководителя на ведомството, предоставил за управление имота. Копие от заповедта се изпраща на областния управител.

Чл. 18. (1) (Предишен текст на чл. 18, изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 60 от 2015 г.) Имоти - държавна собственост, които не са предоставени за управление по установения ред, се управляват от областния управител по местонахождението им. Имотите и сградите по чл. 2, ал. 2, т. 6, които не са предоставени за управление по установения ред на министри или на ръководители на други ведомства за изпълнението на функции, свързани с извършването на граничен контрол, се управляват от Агенция "Митници".

(2) (Нова - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Министрите управляват имотите и вещите, придобити от държавата при ликвидация на търговските дружества, в които те са упражнявали правата на собственост на държавата.

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) Имоти или части от тях - частна държавна собственост, се отдават под наем от министъра, ръководителя на друго ведомство или областния управител, на когото имотът е предоставен за управление, чрез търг при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона. Въз основа на резултатите от търга се сключва договор за наем.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) Имотите, предоставени за управление на държавните предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, се отдават под наем от ръководителите им след провеждане на търг по реда на правилника за прилагане на закона, освен ако в закон е предвидено друго.

(3) Имоти или части от тях - частна държавна собственост, могат да се отдават под наем на юридически лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност, без търг от министъра, ръководителя на друго ведомство или областния управител, на когото имотът е предоставен за управление, при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(4) Срокът за отдаване под наем на имотите - частна държавна собственост, не може да бъде по-дълъг от 10 години.

(5) Имоти или части от тях - частна държавна собственост, могат да се отдават под наем без търг за здравни, образователни и хуманитарни дейности за социално задоволяване на

съответните нужди на населението от областния управител или ръководителя на ведомството по ред и цени, определени от Министерския съвет.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Имоти или части от тях - частна държавна собственост, могат да се продават или отдават под наем без търг за нуждите на дипломатически и консулски представителства на чужди държави и представителства на междуправителствени организации в Република България от министъра, ръководителя на друго ведомство или областния управител, на когото имотът е предоставен за управление.

(7) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2007 г., отм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., нова - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) Забраната по чл. 16, ал. 3 за възлагане на строителство и услуги се прилага и за договора за наем на имот или части от имот - частна държавна собственост.

Чл. 19а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Свързани лица не могат да са самостоятелни кандидати или участници в една и съща тръжна процедура при отдаване под наем на имоти или части от имоти - държавна собственост.

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2019 г., в сила от 30.07.2019 г.) Безвъзмездното предоставяне на имоти - частна държавна собственост, за нуждите на политическите партии, отговарящи на условията на Закона за политическите партии, се извършва по ред, определен от Министерския съвет.

(2) Предоставянето на имоти - частна държавна собственост, за нуждите на организациите на синдикатите се извършва по ред, определен от Министерския съвет.

Чл. 21. (Отм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.)

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Настаняването под наем в държавни ведомствени жилища, ателиета и гаражи се извършва от министъра, ръководителя на друго ведомство или областния управител, на когото имотите са предоставени за управление, по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., отм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.)

Чл. 24. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) Наемните правоотношения се прекратяват при условията, предвидени в договора, и по реда на Закона за задълженията и договорите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2019 г., в сила от 30.07.2019 г.) Договорите с политическа партия се прекратяват, когато съответната партия престане да отговаря на условията за предоставяне на държавен имот, определени с отделен закон, както и в случаите по чл. 32, ал. 3 от Закона за политическите партии.

(3) Договорите за наем на жилища - държавна собственост, се прекратяват освен при условията и по реда на ал. 1 и на следните основания:

1. поради прекратяване на трудовото или служебното правоотношение на работник или служител, настанен във ведомствено жилище;

2. когато наемателят или член на семейството му придобие в същото населено място жилище или вила, годни за постоянно обитаване;

3. когато наемателят престане да отговаря на условията за настаняване под наем в жилище - държавна собственост, съгласно правилника за прилагане на закона.

Чл. 25. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Поддържането и ремонтите на имотите - държавна собственост, се извършват от ведомствата, на които са предоставени за управление, а когато не са предоставени за управление по установения ред - от областните управители.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Необходимите средства за поддържането и ремонтите на имотите - държавна собственост, се предвиждат всяка година в бюджета на съответните ведомства.

Чл. 26. (1) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Поддържането и текущите ремонти на имотите - държавна собственост, предоставени под наем или за ползване, се извършва от наемателите или ползвателите за тяхна сметка.

(2) В договора по ал. 1 може да се уговори основните ремонти да се извършват за сметка на наемателите и ползвателите.

Чл. 27. (Отм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.)

Чл. 28. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Движимите вещи - частна държавна собственост, се предоставят безвъзмездно на юридически лица на бюджетна издръжка със заповед на съответния министър, ръководител на друго ведомство или областен управител.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Движимите вещи над определена от Министерския съвет стойност се предоставят по реда на ал. 1 със съгласието на министъра на финансите или на правомощен от него заместник-министър.

(3) (Нова - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Вещите - държавна собственост, се предоставят безвъзмездно без съгласието на министъра на финансите между:

1. първостепенния разпоредител с бюджетни средства и другите бюджетни разпоредители към него;
2. разпоредители с бюджетни средства към един общ първостепенен разпоредител.

Чл. 29. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Новопридобитите държавни движими вещи се ползват от съответните ведомства.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Държавните движими вещи, които не са предоставени на ведомства, се управляват от областните управители.

Чл. 30. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Движимите вещи - частна държавна собственост, предоставени на ведомства, могат да се отдават под наем при условия и по ред, определени от ръководителя на ведомството.

Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 19 от 2009 г., в сила от 10.04.2009 г.) Имотите и вещите - държавна собственост, които са културни ценности, се управляват при условия и по ред, определени с отделен закон.

Глава трета.

ПРИНУДИТЕЛНО ОТЧУЖДАВАНЕ НА ИМОТИ - ЧАСТНА СОБСТВЕНОСТ, ЗА ДЪРЖАВНИ НУЖДИ

Раздел I.

Общи правила (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.)

Чл. 32. (1) (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г., предишен текст на чл. 32 - ДВ, бр. 17 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Имоти и части от имоти - собственост на физически или юридически лица, могат да се отчуждават принудително за задоволяване на държавни нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, след предварително и равностойно обезщетение.

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2006 г., доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Равностойното парично обезщетение по ал. 1 се определя в съответствие с предназначението на имотите преди влизането в сила на подробния устройствен план, съответно преди одобряването на подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект и за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение въз основа на пазарните цени на имоти с подобни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г.) В случай че не могат да се определят пазарните цени на имоти с подобни характеристики поради липса на извършени по-малко от две сделки в съответната служба по вписванията, равностойното парично обезщетение се определя по реда на:

1. правилника за прилагане на Закона за държавната собственост - за имоти в урбанизираните територии и устройствени зони;

2. (изм. - ДВ, бр. 61 от 2015 г.) наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи - за земеделски земи;

3. (изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г.) наредбата по чл. 86, ал. 2 от Закона за горите - за горските територии.

(4) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г.) Съдията по вписванията е длъжен да издаде удостоверение и да предостави копие от всички вписани сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, продажба чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавни институции и общини, както и други възмездни сделки, по които поне една от страните е търговец. Удостоверилието за наличие или за липса на сделки по изречение първо се издава в едномесечен срок от искането. За издаденото удостоверение не се заплаща държавна такса.

Чл. 33. (1) (Доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., отм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.)

(2) (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., в сила от 31.03.2001 г., изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Наличието на държавна нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин, се установява с влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти за задоволяване на държавни нужди, или с одобрен подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект, за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение, или по друг начин, предвиден в закон.

(3) (Нова - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.) Отчуждаването на имотите -

частна собственост, може да се извърши изцяло - преди започването на строежите, или на етапи - преди започването на строежите от съответния етап.

(4) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Отчуждените за задоволяване на държавни нужди имоти стават публична държавна собственост.

Чл. 34. (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Заинтересованото ведомство прави мотивирано искане за отчуждаване до министъра на финансите и до министъра на регионалното развитие и благоустройството. Когато се предвижда изграждането на обекта да се извърши на етапи, искането може да бъде за отчуждаване на имотите, необходими за съответния етап.

(2) Към искането за отчуждаване по ал. 1 се прилагат:

1. копие на влязъл в сила подробен устройствен план;
2. характеристика, вид, местонахождение, размер на имотите, данни за собствениците и документи за собственост;

3. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г.) оценка на имотите, извършена от оценител на имоти, направена не по-рано от три месеца от датата на подаване на искането за отчуждаване;

4. финансова обосновка на предложението за отчуждаване.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г.) Собствениците и ползвателите на имотите по ал. 1 са длъжни да предоставят документи за собственост и да осигуряват свободен достъп до тях за извършване на измервания и други технически дейности, когато това е необходимо за изготвяне на искането. При отказ достъпът се осигурява със съдействието на органите на полицията. Общинските и държавните органи са длъжни да предоставят безвъзмездно всички документи, които се отнасят до имота - предмет на искането по ал. 1.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Министърът на финансите и министърът на регионалното развитие и благоустройството, след като разгледат и преценят искането за отчуждаване, могат да го одобрят или отхвърлят в 14-дневен срок. Министърът на финансите се произнася относно финансовата обезпеченост на отчуждаването, а министърът на регионалното развитие и благоустройството - относно наличието на основание за отчуждаване.

Чл. 34а. (Нов - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Отчуждаването на имоти и части от имоти - частна собственост, предназначени за изграждането на национални обекти, се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на финансите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Извън случаите по ал. 1 отчуждаването се извършва със заповед на областния управител по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на финансите.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) В случаите по ал. 1 и 2 министърът на регионалното развитие и благоустройството, съответно областният управител, публикува за сметка на инвеститора на обекта обявление в два централни и един местен ежедневник, с което оповестява за започналата процедура по отчуждаване и изпраща копие от него до кметовете на общини, райони, кметства и до кметските наместници, на чиято територия се намират имотите или части от имотите - частна собственост, предмет на отчуждаване. Кметовете и кметските

наместници поставят обявленето на определените места в сградата на общината, на района, на кметството или в населеното място, на чиято територия се намират имотите - частна собственост, предмет на отчуждаването. Обявленето се публикува и на интернет страницата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, на съответната областна администрация и на съответната община.

(4) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Към предложението за отчуждаване по ал. 1 се прилагат:

1. копие на влязъл в сила или одобрен подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект и за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение;

2. характеристика, вид, местонахождение, размер на имотите, данни за собствениците и документи за собственост;

3. оценка на имотите, извършена от оценител на имоти, направена не по-рано от три месеца от датата на подаване на искането за отчуждаване;

4. финансова обосновка на предложението за отчуждаване.

(5) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Когато при отчуждаването на имоти по ал. 1 се засягат имоти - общинска собственост, те се прехвърлят безвъзмездно в собственост на държавата по реда на Закона за общинската собственост.

(6) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Разпоредбата на чл. 34, ал. 3 се прилага и при отчуждаване на недвижими имоти за изграждане на национален обект.

Чл. 34б. (Нов - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.) (1) В решението на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1 се посочват държавната нужда, за която се отчуждават имотите, видът, местонахождението, размерът, цената (размерът на обезщетението) и собствениците на всеки от имотите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Решението на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1 се съобщава на заинтересованите лица по реда на чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс от инвеститора на обекта, който предоставя данните за датата на съобщаването на Министерския съвет. Инвеститорът на обекта изпраща копие от решението и до кметовете на общини, райони, кметства и до кметските наместници, на чиято територия се намират имотите или части от имотите - частна собственост, предмет на отчуждаване. Кметовете и кметските наместници поставят обявленето на определените места в сградата на общината, на района, на кметството или в населеното място, на чиято територия се намират имотите - частна собственост, предмет на отчуждаването. Решението на Министерския съвет се обявява и на интернет страниците на Министерския съвет, на съответната областна администрация и на съответната община.

(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на настоящия и постоянния му адрес, решението на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1 му се съобщава от инвеститора на обекта по реда на чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс и чрез обнародване на обявление в "Държавен вестник".

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., отм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.)

Чл. 34в. (Нов - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) В заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2 се посочват държавната нужда, за която се отчуждава имотът, видът, местонахождението, размерът, цената (размерът на обезщетението) и собствениците на имота, търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението, и датата, след която ще започне изплащането му на правоимащите. Заповедта се

издава в 14-дневен срок от получаването на предложението на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на финансите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г.) Заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2 се съобщава на заинтересованите лица по реда на чл. 61, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс. Областният управител изпраща копие от заповедта и до кметовете на общини, райони, кметства и до кметските наместници, на чиято територия се намират имотите или части от имотите - частна собственост, предмет на отчуждаване. Кметовете и кметските наместници поставят заповедта на определените места в сградата на общината, на района, на кметството или в населеното място, на чиято територия се намират имотите - частна собственост, предмет на отчуждаването. Заповедта на областния управител се обявява и на интернет страници на областната администрация и на съответната община.

(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г.) Когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на настоящия и постоянния му адрес, заповедта по чл. 34а, ал. 2 му се съобщава от областния управител по реда на чл. 61, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс и чрез обнародване на обявление в "Държавен вестник".

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., отм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.)

Чл. 35. (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) Законните строежи и другите подобрения, извършени от собственика на имота след влизането в сила на подробния устройствен план при условията и по реда на чл. 49 от Закона за устройство на територията, се заплащат по по-малката стойност между стойността на направените разходи и увеличената стойност на имота.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г.) Законните строежи и другите подобрения, извършени от собственика след съобщаването на решението по чл. 34а, ал. 1, когато основание за принудително отчуждаване е одобрен подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект и за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение, се заплащат по по-малката стойност между стойността на направените разходи и увеличената стойност на имота.

Чл. 36. (Отм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.)

Чл. 37. (Отм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.)

Чл. 38. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.) (1) (Обявена за противоконституционна и за несъответстваща на международните договори, по които България е страна с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Решението на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1 подлежи на обжалване пред административния съд по местонахождението на имота в 14-дневен срок от съобщаването му.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 01.03.2007 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., обявена за противоконституционна и за несъответстваща на международните договори, по които България е страна с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г.) Заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2 подлежи на обжалване пред административния съд по местонахождението на имота в 14-дневен срок от съобщаването ѝ.

(3) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г., обявена за противоконституционна с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г.) **Когато решението на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1 или заповедта на**

областния управител по чл. 34а, ал. 2 са обжалвани само относно размера на паричното обезщетение, жалбата не спира изпълнението им. В този случай не се допуска спиране на изпълнението на акта за отчуждаване.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) В 7-дневен срок от получаването на жалбата Министерският съвет, съответно областният управител, изпраща жалбата до съда заедно със становище по нея и всички необходими доказателства.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Съдът призовава задължително инвеститора на обекта, за изграждането на който се отчуждава имотът.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 01.03.2008 г., предишна ал. 5 - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г.) В тридневен срок от получаването на жалбата съдът се произнася в закрито заседание по допускане на посочените и представените от страните доказателства и насрочва делото в 7-дневен срок. При призоваването не се прилагат правилата на чл. 56, ал. 3 и срокът по чл. 199 от Гражданския процесуален кодекс.

(7) (Предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Сроковете по ал. 6 се прилагат и при отлагане на делото.

(8) (Предишна ал. 7 - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Съдът обявява решението в 7-дневен срок след заседанието, в което е приключило разглеждането на делото. Решението на съда е окончателно.

(9) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Съдът назначава за вещи лица оценители, които отговарят на изискванията на този закон.

Чл. 39. (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изречение второ, обявено за противоконституционно с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г.) Решението на Министерския съвет и заповедта на областния управител влизат в сила и имотът се смята за отчужден:

1. когато не са обжалвани и паричното обезщетение, определено в решението на Министерския съвет или в заповедта на областния управител, е преведено по сметка на правоимащите лица, а при липса на посочена сметка - по реда на ал. 5;

2. в случаите на обжалване, когато:

а) е преведено обезщетението по сметка на правоимащите лица въз основа на решението на съда по чл. 38, ал. 8;

б) жалбата срещу решението на Министерския съвет, съответно заповедта на областния управител, бъдат отхвърлени и паричното обезщетение, определено в акта за отчуждаване, е преведено по сметка на правоимащите лица.

(2) Когато отчужденият имот е единствено жилище на собственика, имотът се завзема в срок до три месеца след изплащане на обезщетението.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 01.03.2007 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г.) Ако в 18-месечен срок от влизането в сила на решението по чл. 34а, ал. 1 и в 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта по чл. 34а, ал. 2 собственикът не бъде обезщетен, по негово искане Върховният административен съд, съответно административният съд по местонахождението на имота, отменя акта за отчуждаването.

(4) Обезщетението, определено в решението на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1, в заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2 или в съдебното решение, се внася от инвеститора на обекта в търговска банка по сметка на правоимащите.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Обезщетението, определено в решението на МС по чл. 34а, ал. 1 или в заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2, се внася от инвеститора на обекта в търговска банка по сметка на областния управител, когато съществува спор между няколко лица за правото върху дължимата сума или за права върху отчуждения имот, като в този случай банката

изплаща сумата на лицето, което установи правата си по съдебен ред. Имотът се смята за отчужден от датата, на която инвеститорът преведе по сметка на областния управител обезщетението, определено в решението по чл. 34а, ал. 1 или в заповедта по чл. 34а, ал. 2.

(6) (Доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г.) Инвеститорът на обекта публикува съобщение в два централни и един местен ежедневник, с което уведомява собствениците на имотите в коя търговска банка е внесено обезщетението, определено във влязлото в сила решение по чл. 34а, ал. 1, във влязлата в сила заповед по чл. 34а, ал. 2 или в съдебното решение, и за началната дата, от която започва изплащането му.

(7) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г., отм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г.)

Чл. 39а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2006 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 33 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г.) Когато собственикът на имота не може да бъде установлен или адресът му е неизвестен, както и когато собственикът на имота не е потърсил в едномесечен срок от публикуване на съобщението по чл. 39, ал. 6 определеното му обезщетение или не е представил в същия срок документи, доказващи правото му на собственост, имотът се смята за отчужден от датата, на която инвеститорът преведе по сметка на областния управител обезщетението, определено в решението по чл. 34а, ал. 1 или в заповедта по чл. 34а, ал. 2.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) В случаите по ал. 1 бившият собственик на отчуждения имот или неговите правоприемници доказват правото си да получат определеното обезщетение пред областния управител, който нареджа на банката да изплати дължимото обезщетение заедно със съответната лихва, която обслужващата банка начислява върху депозиранията сума за периода на депозита. При заявено желание от страна на правоимашите дължими суми за обезщетението до 1000 лв. могат да се изплащат и в брой.

Чл. 39б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2014 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) В 7-дневен срок от постъпване на искане от органа, издал акта за отчуждаване, и/или от инвеститора съдът в закрито заседание допуска предварително изпълнение на акта за отчуждаване, когато това се налага, за да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при наличието на следните условия:

1. с влязъл в сила подробен устройствен план имотът е отреден за изграждане на национален обект или обект с национално значение по смисъла на Закона за устройство на територията;

2. имотът не е единствено жилище на собственика;

3. определеното с акта обезщетение е внесено по сметка на правоимашите лица, а в случаите по чл. 39а, ал. 1, както и в случаите, в които не е предоставена сметка от правоимашите лица - по сметка на областния управител.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) С определението по ал. 1 съдът определя и парична гаранция в размер на една трета от внесеното обезщетение. Гаранцията се дължи от инвеститора.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Определението по ал. 1 е окончателно.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Инвеститорът може да бъде въведен във владение и да получи разрешение за строеж, след като гаранцията бъде внесена по сметка на областния управител. Въводът на инвеститора се извършва по следния ред:

1. въводът на инвеститора във владение на имота се извършва по негово искане от областния управител или от оправомощено от него длъжностно лице;

2. преди въвода се съставя протокол, в който се описва фактическото състояние на имота от комисия, която включва оправомощен представител на областния управител и на инвеститора, а когато се отнася за земеделска земя или горска територия - и представител на Министерството на земеделието, храните и горите; в състава на комисията се включва и оценител, вписан в регистъра

към Камарата на независимите оценители, в зависимост от предназначението на имота; разходите за извършване на описа на имота са за сметка на инвеститора;

3. областният управител издава заповед, с която определя състава на комисията и посочва вида, местонахождението и номера на имота, собственика на имота и датата и часа на извършване на описа на имота, която се съобщава на собственика на имота по реда на чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс не по-късно от 7 дни преди датата, на която ще се извърши описът;

4. протоколът се подписва от членовете на комисията и от собственика на имота; при отказ на собственика да подпише протокола това обстоятелство се удостоверява с подписите на двама свидетели, като в протокола се вписват трите им имена, точен адрес и единен граждански номер и той се смята за връчен от датата на съставянето му;

5. когато собственикът на имота е надлежно уведомен за извършване на описа и не се яви, действията могат да се извършват и протоколът да се състави в негово отсъствие; копие от протокола се връчва на собственика по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като фактическите констатации, отразени в него, се приемат за верни до доказване на противното;

6. заповедта на областния управител по т. 3 и протоколът по т. 2, 4 и 5 не подлежат на обжалване.

(5) (Нова - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Определената от съда гаранция служи за изплащане на увеличения от съда размер на обезщетението по акта за отчуждаване, както и на обезщетенията по ал. 7 и 12.

(6) (Нова - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) При влязло в сила допуснато предварително изпълнение на инвеститора на обекта се издава разрешение за строеж. Разрешението за строеж се издава на инвеститора на обекта - възложител по смисъла на Закона за устройство на територията.

(7) (Нова - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Инвеститорът на обекта дължи на собствениците на имотите по ал. 1 обезщетение за пропуснати ползи от датата на влизане във владение на имота до влизане в сила на решението за отчуждаване на съответния имот.

(8) (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Когато имотът е земеделска земя, обезщетението по ал. 7 включва доходите, които би получил собственикът на имота от реализация на продукцията, ако имотът се обработва, или арендното плащане, което е трябвало да получи за отдадената под аренда земя.

(9) (Предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Когато имотът е горска територия, обезщетението по ал. 7 включва доходите, които би получил собственикът на имота от продажбата на дървесината при наличието на издадено от компетентните по Закона за горите органи позволително за сеч и извоз и от продажба на вещите от страничните ползвания, представляващи стопанска дейност, когато има издадено писмено позволително.

(10) (Предишна ал. 7, изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Когато имотът е търговски, производствен или селскостопански обект, обезщетението по ал. 7 включва печалбата, която би реализирал собственикът на имота, определена на базата на реализираната печалба от обекта от предходната година или от предходните тримесечие или месец, ако обектът е нов.

(11) (Предишна ал. 8, изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Когато се засягат сгради, които са с предназначение, различно от посоченото в ал. 10, обезщетението включва печалбата или доходите, които би реализирал собственикът на имота от отдаването му под наем.

(12) (Предишна ал. 9 - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Инвеститорът на обекта дължи обезщетение и за вредите върху имота или възстановяване на имота във вида към момента на завземането му, в случай че отчуждаването не се осъществи или бъде отменено.

(13) (Предишна ал. 10, изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Обезщетенията по ал. 7 и 12 се дължат след влизане в сила на акта за отчуждаване. Обезщетенията се определят чрез изготвяне на оценка от лицензирания оценител, участвал в комисията по ал. 4, т. 2, като при обективна невъзможност

областният управител го заменя с друг оценител, отговарящ на условията на ал. 4, т. 2. Разходите за изготвяне на оценката са за сметка на инвеститора.

(14) (Предишина ал. 11, изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Областният управител издава заповед, която съдържа определеното от инвеститора обезщетение по ал. 13. Обезщетението се заплаща от инвеститора в едномесечен срок от влизането в сила на заповедта.

(15) (Предишина ал. 12, изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Заповедта по ал. 14 се съобщава на собственика на имота по реда на чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс. Собственикът на имота може да оспори размера на обезщетението в 14-дневен срок от съобщаването на заповедта по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(16) (Предишина ал. 13, изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Съдът разглежда жалбата по ал. 15 и се произнася с решение, като производството приключва в срок до един месец от подаването ѝ. Съдът обявява решението в 7-дневен срок след заседанието, в което е приключило разглеждането на делото. Решението на съда е окончателно. Когато съдът постанови по-висок размер на обезщетението, инвеститорът изплаща на собственика разликата заедно със законните лихви върху нея в едномесечен срок от постановяване на решението на съда.

(17) (Предишина ал. 14, изм. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) Разликата по ал. 16 заедно със законните лихви върху нея се изплаща от областния управител от внесената като гаранция сума по ал. 2, а в случай че тя не е достатъчна за изплащане на по-високия размер на обезщетението, остатъкът се изплаща от инвеститора.

Чл. 40. (1) (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г., доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Ако в 3-годишен срок, а за изграждане на национален обект - в 5-годишен срок от отчуждаването на имота мероприятието по подробния устройствен план не е започнато или имотът не се използва по предназначението, за което е отчужден, по искане на бившия собственик на имота областният управител отменя отчуждаването след възстановяване на полученото обезщетение. Когато имотът е отчужден с решение на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1, областният управител изпраща искането на министъра на регионалното развитие и благоустройството, който предлага на Министерския съвет да отмени изцяло или частично решението по чл. 34а, ал. 1.

(2) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Ако одобреният подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект, бъде отменен от съда, а новият влязъл в сила подробен устройствен план не засяга отчуждени вече имоти, бившият собственик на имота може да направи искане до областния управител за отмяна на отчуждаването. Областният управител изпраща искането на министъра на регионалното развитие и благоустройството, който предлага на Министерския съвет да отмени изцяло или частично решението по чл. 34а, ал. 1. Министерският съвет приема решението по чл. 34а, ал. 1 след възстановяване на полученото обезщетение.

(3) (Предишина ал. 2, изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) В случаите по ал. 1 и 2 държавата дължи на собственика обезщетение за нанесените вреди.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г., предишина ал. 3 - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Държавата има право да получи по-малката стойност между направените разходи и увеличената стойност на имота за извършените междувременно от нея подобрения в имота.

Чл. 41. (1) (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.) Когато отчуждените имоти са обременени с вещни тежести, се спазват следните правила:

1. дължимото парично обезщетение в частта му до размера на обезпеченото с ипотека вземане се плаща на ипотекарния кредитор, доколкото вземането му не се предшества от друго

такова с предимство за удовлетворение;

2. (изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.) при наложена върху имота друга вещна тежест дължимото парично обезщетение се внася в търговска банка и служи за обезпечаване на съответното вземане.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 1996 г., в сила от 07.01.1997 г., отм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.)

(3) Държавата придобива недвижимите имоти, отчуждени по този закон, без тежести.

Раздел II.

Обезщетение за ползване на имот - частна собственост (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г., обявен за противоконституционен с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г.)

Чл. 41а. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г., обявен за противоконституционен с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г.) (1) Когато решението за отчуждаване не е влязло в сила, но подробният устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект, е влязъл в сила, има издадено разрешение за строеж и е изплатено определеното в акта за отчуждаване обезщетение, инвеститорът на обекта може да влезе във владение на имота или на части от имота, намиращи се извън урбанизирана територия, с изключение на случаите, в които се отчуждава имот, който е единствено жилище, и да започне строителство след заплащане на парично обезщетение при условията и по реда на този закон.

(2) Инвеститорът на обекта дължи обезщетение на собствениците на имотите по ал. 1 от датата на влизане във владение на имота до влизането в сила на решението за отчуждаване.

(3) Когато имотът е земеделска земя, обезщетението по ал. 2 включва доходите, които би получил собственикът на имота от реализация на продукцията, ако имотът се обработва, или арендното плащане, което е трябвало да получи за отدادената под аренда земя.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г.) Когато имотът е горска територия, обезщетението по ал. 2 включва доходите, които би получил собственикът на имота от продажбата на дървесината при наличието на издадено от компетентните по Закона за горите органи позволително за сеч и извоз и от продажба на вещите от страничните ползвания, представляващи стопанска дейност, когато има издадено писмено позволително.

(5) Когато имотът е търговски, производствен или селскостопански обект, обезщетението по ал. 2 включва печалбата, която би реализирал собственикът на имота, определена на база реализираната печалба от обекта от предходната година или от предходните тримесечие или месец, ако обектът е нов.

(6) Когато се засягат сгради, които са с предназначение, различно от посоченото в ал. 5, обезщетението включва печалбата, която би реализирал собственикът на имота от отдаването му под наем.

Чл. 41б. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г., обявен за противоконституционен с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г.) (1) Въводът на инвеститора във владение на имота се извършва по негово искане от областния управител или от оправомощено от него дължностно лице.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г.) Преди въвода се съставя протокол, в който се описва фактическото състояние на имота от комисия, която включва представител на областния управител и на инвеститора, а когато се отнася за земеделска земя или горска територия - и на Министерството на земеделието и храните или неговите структури. В състава на комисията се включва и оценител, вписан в регистъра към Камарата на независимите оценители, в

зависимост от предназначението на имота.

(3) Областният управител издава заповед, с която определя състава на комисията и посочва вида, местонахождението и номера на имота, собственика на имота и датата и часа на извършване на описа на имота.

(4) Заповедта се връчва на собственика на имота по реда на Административнопроцесуалния кодекс не по-късно от 7 дни преди датата, на която ще се извърши описът.

(5) Протоколът се подписва от членовете на комисията и от собственика на имота. При отказ на собственика да подпише протокола това обстоятелство се удостоверява с подписите на двама свидетели, като в протокола се вписват трите им имена, точен адрес и единен граждански номер. В случаите по изречение второ протоколът се смята за връчен от датата на съставянето му.

(6) Когато собственикът на имота е надлежно уведомен за извършване на описа и не се яви, действията се извършват и протоколът се съставя в негово отсъствие. Копие от протокола се връчва на собственика по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) Фактическите констатации, отразени в протокола, се приемат за верни до доказване на противното.

Чл. 41в. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г., обявен за противоконституционен с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г.) (1) Собственикът на имота е длъжен в 14-дневен срок от връчването на протокола по чл. 41б, ал. 5 и 6 да представи пред областния управител всички писмени доказателства, с които разполага и които са относими към размера на определяне на дължимото обезщетение по чл. 41а, ал. 2.

(2) При отсъствие на собственика от страната или при невъзможност да бъде открит доказателствата относно обстоятелствата, относими към размера на определяне на дължимото обезщетение по чл. 41а, ал. 2, се събират по реда на Гражданския процесуален кодекс, глава четиринадесета, раздел VII "Обезпечение на доказателства".

(3) Дължимото обезщетение се определя въз основа на констатациите, направени в протокола, и останалите писмени доказателства от оценителя, участвал в комисията, като при обективна невъзможност се заменя от областния управител с друг оценител, отговарящ на условията на чл. 41б, ал. 2.

(4) В случаите по чл. 41а, ал. 3 и 4 размерът на обезщетението се определя за една година и се дължи ежегодно до влизане в сила на решението за отчуждаване.

(5) В случаите по чл. 41а, ал. 5 и 6 размерът на обезщетението се определя за един месец и се дължи ежемесечно до влизане в сила на решението за отчуждаване.

(6) Размерът на обезщетението по ал. 4 и 5 се определя в едномесечен срок от изтичане на срока по ал. 1.

(7) Обезщетението по ал. 4 се заплаща ежегодно до десети февруари, а по ал. 5 - ежемесечно до десето число.

Чл. 41г. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г., обявен за противоконституционен с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г.) (1) Областният управител издава заповед, с която определя размера на дължимото обезщетение съгласно чл. 41в, ал. 3 и посочва вида, местонахождението и собственика на имота.

(2) Заповедта се връчва на собственика на имота и на инвеститора на обекта по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Определеното в заповедта обезщетение за първата година, съответно за първия месец, се заплаща от инвеститора на обекта в 14-дневен срок от връчването на заповедта.

(4) След заплащане на обезщетението по ал. 3 инвеститорът на обекта се въвежда във владение от областния управител по местонахождение на имота. Областният управител насрочва ден и час за въвода и уведомява собственика и инвеститора на обекта. Протоколът за въвода се изготвя на място от областния управител. Ако собственикът не напусне доброволно имота, той се отстранява принудително.

(5) Инвеститорът се въвежда във владение на имота и когато недвижимият имот е във владение на трето лице.

(6) Собственикът на имота може да оспори размера на обезщетението пред съответния административен съд в 14-дневен срок от връчване на заповедта. Оспорването не спира изпълнението на заповедта.

(7) В 7-дневен срок от получаването на жалбата областният управител изпраща жалбата в съда заедно със становище по нея и всички необходими доказателства.

(8) Съдът призовава задължително инвеститора на обекта.

(9) В 5-дневен срок от получаването на жалбата съдът се произнася в закрито заседание по допускане на посочените и представените от страните доказателства и насрочва делото след 15 дни. При призоваването не се прилагат правилото на чл. 56, ал. 3 и срокът по чл. 199 от Гражданския процесуален кодекс.

(10) Сроковете по ал. 9 се прилагат и при отлагане на делото.

(11) Съдът обявява решението в 7-дневен срок след заседанието, в което е приключило разглеждането на делото. Решението на съда е окончателно.

(12) Съдът назначава за вещи лица оценители, които отговарят на изискванията на този закон.

(13) Когато съдът е постановил по-висок размер на обезщетението, инвеститорът изплаща на собственика разликата заедно със законните лихви върху нея в едномесечен срок.

Чл. 41д. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г., обявен за противоконституционен с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г.) **Разходите по описа на имота и изготвянето на оценката са за сметка на инвеститора на обекта.**

Чл. 42. (Обявен за противоконституционен с РКС № 6 от 2013 г. - ДВ, бр. 65 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г.) По отчуждителните производства, обезщетенията и сделките за придобиване на собственост и на вещни права по тази глава не се събират данъци и такси.

Раздел III.

Обезщетение при отчуждаване на земеделски земи и горски територии (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г.)

Чл. 42а. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г.) Когато за задоволяване на държавни нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин за изграждане на национален обект, следва да бъдат отчуждени принудително имоти - частна собственост, представляващи земеделски земи или горски територии, като равностойно обезщетение може да се предостави имот - частна държавна собственост, от държавния поземлен фонд и от горските територии - държавна собственост.

(2) Не се допуска имотно обезщетяване, когато отчуждаваният имот е с размери, по-малки от 3 дка за ниви, 2 дка за ливади, 1 дка за трайни насаждения и 1 дка за гора.

(3) (Нова - ДВ, бр. 44 от 2019 г., обявена за противоконституционна с РКС № 9 от 2019 г. -

ДВ, бр. 98 от 2019 г.) Алинея 2 не се прилага при отчуждаване на имоти - собственост на едно физическо или юридическо лице, както и на имоти на едни и същи съсобственици, с обща площ над 50 дка.

Чл. 42б. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) След изготвяне на проекта на подробен устройствен план за изграждане на национален обект инвеститорът на обекта предоставя на министъра на земеделието, храните и горите информация за площта и характеристиките на засегнатите от плана имоти и доказателства, че компетентния орган по чл. 124а, ал. 4 от Закона за устройството на територията е разрешил изработването на подробен устройствен план за изграждане на национален обект.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) В едномесечен срок от получаване на информацията по ал. 1 министърът на земеделието, храните и горите уведомява инвеститора на обекта за площта и характеристиките на земеделските земи от държавен поземлен фонд и горските територии - държавна собственост, които могат да бъдат предоставени като обезщетение.

(3) След получаване на информацията по ал. 1 не могат да се извършват разпоредителни сделки и да се сключват договори за аренда или наем за срок, по-дълъг от една година, за имотите, които могат да се предоставят като обезщетение.

Чл. 42в. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) При наличие на свободни земеделски земи и горски територии по чл. 42б, ал. 2 и след одобряване на подробния устройствен план инвеститорът на обекта прави искане до министъра на земеделието, храните и горите за предоставяне на земеделски земи като обезщетение от държавния поземлен фонд и от горски територии - държавна собственост.

(2) Към искането се прилага:

1. одобреният подробен устройствен план;

2. (изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г., изм. - ДВ, бр. 61 от 2015 г.) оценка за стойността на имотите, засегнати от плана, определена по реда на наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи - за земеделски земи, и наредбата по чл. 86, ал. 2 от Закона за горите - за горските територии;

3. данни за начина на трайно ползване, категорията и площта на имотите, предмет на отчуждаване, произход и функции на горите.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) В едномесечен срок от получаване на искането по ал. 1 министърът на земеделието, храните и горите предоставя на инвеститора скици или проект на скица на имотите, които могат да се предоставят за обезщетение, съдържащи данни за начина на трайно ползване, категорията и площта на имотите.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г., изм. - ДВ, бр. 61 от 2015 г.) След получаване на информацията по ал. 3 инвеститорът изготвя план за обезщетение с конкретните имоти, които се предоставят на отделните собственици, и оценка на имотите, които се предоставят като обезщетение, изгответа по реда на наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи - за земеделски земи, или наредбата по чл. 86, ал. 2 от Закона за горите - за горските територии.

Чл. 42г. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014

г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Министърът на регионалното развитие и благоустройството, министърът на финансите и министърът на земеделието, храните и горите правят предложение до Министерския съвет за отчуждаване на имоти - частна собственост, представляващи земеделски земи или горски територии.

(2) Към предложението за отчуждаване по ал. 1 се прилагат:

1. копие на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обект с национално значение;

2. характеристика, вид, местонахождение, размер на имотите, данни за собствениците и документи за собственост на отчуждаваните имоти;

3. характеристика, вид, местонахождение и размер на всеки от имотите, които се предоставят като обезщетение, и собствениците, на които се предоставят;

4. (изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г., изм. - ДВ, бр. 61 от 2015 г.) оценки на отчуждаваните и предоставяните като обезщетение имоти, определени по реда на наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, съответно по реда на наредбата по чл. 86, ал. 2 от Закона за горите;

5. финансова обосновка на предложението за отчуждаване.

Чл. 42д. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г., изм. - ДВ, бр. 61 от 2015 г.) В решението на Министерския съвет за отчуждаването се посочва националният обект, за изграждането на който се отчуждават имотите, видът, местонахождението, размерът и характеристиките на отчуждаваните имоти, собствениците на всеки от имотите, видът, местонахождението, размерът и характеристиките на имотите, които се предоставят като обезщетение, стойността на отчуждавания и предоставения като обезщетение имот, определени по реда на наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи - за земеделски земи, и наредбата по чл. 86, ал. 2 от Закона за горите - за горските територии.

Чл. 42е. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) При обжалване на решението за отчуждаване на Министерския съвет относно равностойността на обезщетението съдът присъжда разликата в пари, когато стойността на предоставения като обезщетение имот е по-ниска от стойността на отчуждения имот, определени по реда на наредбите по чл. 42г, ал. 2, т. 4.

Чл. 42ж. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) Имотът се смята за отчужден след влизане в сила на акта за отчуждаване.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г.)

Чл. 42з. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Когато като обезщетение се предоставя равностоен имот, решението на Министерския съвет подлежи на вписване в имотния регистър след влизането му в сила. Решението, придружено със скица, удостоверява правото на собственост и има силата на констативен нотариален акт за собственост върху имота.

Чл. 42и. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Разходите по изготвянето на оценките по този раздел са за сметка на инвеститора на обекта.

Глава четвърта.

ПРИДОБИВАНЕ И РАЗПОРЕЖДАНЕ С ИМОТИ И ВЕЩИ - ЧАСТНА ДЪРЖАВНА СОБСТВЕНОСТ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 32 ОТ 2005 Г.)

Чл. 43. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) Държавата може да придобива имоти чрез покупка, замяна, дарение, делба, възмездно или безвъзмездно учредяване на вещни права, завещание или чрез други начини, определени в закона.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г., изм. - ДВ, бр. 90 от 2018 г.) Държавата се разпорежда с имоти - частна държавна собственост, на база оценки на имотите, извършени от независим оценител, не по-ниски от данъчните им оценки, чрез продажба, замяна, делба, възмездно или безвъзмездно учредяване на ограничени вещни права, както и чрез апортиране на имоти и вещи в капитала на търговски дружества.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 90 от 2018 г.)

(4) (Доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Държавните предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон могат да се разпореждат с придобитите и предоставените им имоти - частна държавна собственост, с разрешение на министъра, упражняващ правата на собственост на държавата, при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона. Когато данъчната оценка на имота или правото на строеж е над 500 000 лв., разпореждането се извършва от министъра, който упражнява правата на държавата в предприятието, след решение на Министерския съвет.

Чл. 43а. (Нов - ДВ, бр. 32 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) С решение на Министерския съвет се възлага на министър, ръководител на друго ведомство или областен управител да сключи договор за покупка на имот или на част от имот за прекратяването на съсобствеността между държавата и физически и/или юридически лица или за учредяване на ограничено вещно право в полза на държавата.

Чл. 43б. (Нов - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Областният управител приема дарението на имот, ограничено вещно право или движима вещ в полза на държавата и склучва договор. Когато дарението се прави в полза на министерство, друго ведомство или юридическо лице на бюджетна издръжка, договорът се склучва от министъра, ръководителя на другото ведомство или ръководителя на юридическото лице на бюджетна издръжка.

Чл. 43в. (1) (Нов - ДВ, бр. 32 от 2005 г., предишен текст на чл. 43в - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Завещание или завет, направен в полза на държавата, се приема от областния управител. В случаите, когато завещанието или заветът е направен в полза на министерство, друго ведомство или юридическо лице на бюджетна издръжка, завещанието или заветът се приема от министъра, ръководителя на другото ведомство или юридическото лице на бюджетна издръжка.

(2) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Когато предмет на завещанието или завета по ал. 1 са имоти и/или движими вещи, които се намират извън страната, приемането на завещанието или завета се извършва с решение на Министерския съвет.

Чл. 44. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 18 от 2010 г., в сила от 05.03.2010 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., доп. - ДВ, бр. 64 от 2018 г., в сила от 04.08.2019 г., изм. - ДВ, бр. 79 от 2019 г.) Продажбата на имоти - частна държавна собственост, с данъчна оценка над 10 000 лв. се извършва от Агенцията за публичните предприятия и контрол по реда на Закона за приватизация и

следприватизационен контрол. При продажбата се използва електронната платформа по чл. За, ал. 1 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол.

(2) (Нова - ДВ, бр. 18 от 2010 г., в сила от 05.03.2010 г., доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., доп. - ДВ, бр. 64 от 2018 г., в сила от 04.08.2019 г.) Продажбата на имоти - частна държавна собственост с данъчна оценка до 10 000 лв., се извършва от областния управител по местонахождението на имота при условията и по реда, определени в закона и правилника за прилагане на закона. При продажбата областният управител използва електронната платформа по чл. За, ал. 1 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 18 от 2010 г., в сила от 05.03.2010 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Извън случаите по ал. 1 и 2 и по чл. 43, ал. 2 и 4 продажбата на земя или съответни идеални части от земя - частна държавна собственост, на лица, притежаващи собственост върху законно построена сграда, изградена върху нея, се извършва от областния управител по местонахождението на имота без търг по ред, определен с правилника за прилагане на закона. Продажната цена се определя по реда на правилника за прилагане на закона.

Чл. 44а. (Нов - ДВ, бр. 33 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.)

Чл. 45. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2009 г.) (1) Не може да се извърши замяна на имот - частна държавна собственост, или на право на строеж върху имот - частна държавна собственост, на територията на страната с имот или с право на строеж - собственост на физически лица или на юридически лица, освен в случаите, посочени в закона.

(2) Замяна на имот - частна държавна собственост, или на право на строеж върху имот - частна държавна собственост, с имот или с право на строеж - собственост на физически лица или на юридически лица, може да се извърши, когато тя е:

1. (изм. - ДВ, бр. 41 от 2009 г.) способ за прекратяване на съсобствеността на държавата и на физически или юридически лица;

2. (изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) способ за изпълнение на задължения, произтичащи от международен договор;

3. (нова - ДВ, бр. 41 от 2009 г.) между държавата и общината;

4. (нова - ДВ, бр. 41 от 2009 г.) предвидена в други случаи, определени в закон.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) В случаите по ал. 2 замяната се извършва от областния управител по местонахождението на имота - частна държавна собственост. Замяната се извършва на базата на оценки на заменяемите имоти, извършени от независим оценител, на цени, не по-ниски от данъчните им оценки.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Когато данъчната стойност на имота - частна държавна собственост, или на правото на строеж върху имот - частна държавна собственост, е над 500 хил. лв., замяната се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Въз основа на решението на Министерския съвет министърът на регионалното развитие и благоустройството издава заповед и сключва договор за замяна.

(5) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Замяната на имот - частна държавна собственост, предоставен за управление на Министерството на от branата, чиято данъчна стойност надхвърля 500 000 лв., се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на от branата. Въз основа на решението на Министерския съвет министърът на от branата издава заповед и сключва договор за замяна.

Чл. 45а. (Нов - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) Прекратяването на съсобствеността между държавата и физически или юридически лица върху имот чрез продажба на частта на държавата се извършва от областния управител по местонахождение на имота. Ако частта на държавата е предоставена за управление на ведомство, се изисква и становище на ръководителя на ведомството. Прекратяването на съсобствеността се извършва на база пазарна оценка на съответния дял, извършена от независим оценител, на цена не по-ниска от данъчната оценка на имота.

(2) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г., отм. - ДВ, бр. 79 от 2019 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2017 г., отм. - ДВ, бр. 79 от 2019 г.)

(4) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) При прекратяването на съсобствеността между държавата и общините чрез продажба на частта на държавата оценката се възлага само от областния управител.

Чл. 46. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) Не могат да придобиват чрез покупко-продажба или замяна недвижими имоти - частна държавна собственост, предоставени за управление на съответните ведомства:

1. министър-председателят и заместник министър-председателите;

2. министрите и заместник-министрите;

3. народните представители;

4. председателите на държавни агенции и заместниците им;

5. председателите и членовете на държавните комисии;

6. изпълнителните директори на изпълнителните агенции и заместниците им;

7. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или постановление на Министерския съвет;

8. главните секретари на Народното събрание, на Министерския съвет, на администрацията на президента, на министерствата и на държавните институции по т. 4, 5, 6 и 7;

9. областните управители и заместниците им;

10. членовете на политическите кабинети на министър-председателя, заместник министър-председателите и министрите, както и експертните и техническите сътрудници към тях;

11. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г., доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) директорите на дирекции в администрациите на централните и териториалните органи на държавната власт.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Държавни служители и служители по трудово правоотношение в администрацията, както и военнослужещи могат да придобиват без търг недвижими имоти - жилища, ателиета и гаражи - частна държавна собственост, предоставени за управление на съответните ведомства, ако имат най-малко три години стаж в съответната администрация, съответно в Министерството на от branата, в структурите на пряко подчинение на министъра на от branата или в Българската армия и отговарят на условията, предвидени в правилника за прилагане на закона.

(3) В случаите по ал. 2 продажбите се извършват по цени, не по-ниски от данъчните оценки на имотите.

Чл. 46а. (Нов - ДВ, бр. 93 от 2004 г., отм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.)

Чл. 46б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., отм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.)

Чл. 47. (1) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 9 от 2000 г., в сила от 01.02.2000 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., доп. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., изм. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) Учредяването на ограничени вещни права върху имот - частна държавна собственост, чиято данъчна стойност надхвърля 500 хил. лв., се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) В случаите по ал. 1 въз основа на решението на Министерския съвет министърът на регионалното развитие и благоустройството провежда търг при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона, след което издава заповед и сключва договор.

(3) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Продажбата на имот - частна държавна собственост, предоставен за управление на Министерството на от branата, чиято данъчна стойност надхвърля 500 000 лв., се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на от branата. Въз основа на решението на Министерския съвет министърът на от branата провежда търг при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона, след което издава заповед и сключва договор за продажба.

Чл. 48. (Изм. - ДВ, бр. 104 от 1996 г., в сила от 07.01.1997 г., изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 18 от 2010 г., в сила от 05.03.2010 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Разпореждането с имоти - частна държавна собственост, с изключение на продажбата по реда на чл. 44, ал. 1, се извършва със заповед на областния управител, в случаите по чл. 45, ал. 4 и чл. 47, ал. 2 - на министъра на регионалното развитие и благоустройството, а в случаите по чл. 45, ал. 5 и чл. 47, ал. 3 - на министъра на от branата. Въз основа на заповедта се сключва договор.

(2) Договорите, чрез които държавата придобива имоти и се разпорежда с имоти - частна държавна собственост, се сключват в писмена форма и се вписват по разпореждане на съдията по вписванията по местонахождението на имота.

Чл. 48а. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) Извън случаите по чл. 47 и 48 учредяване на ограничени вещни права върху имот - частна държавна собственост, и разпореждане с имоти - частна държавна собственост, може да се извършва в съответствие с проведената процедура за определяне на концесионер за концесия за строителство и/или концесия за услуги при условията и по реда на Закона за концесии.

Чл. 48б. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Свързани лица не могат да са самостоятелни кандидати или участници в една и съща тръжна процедура при разпореждане с имоти или части от имоти - частна държавна собственост.

Чл. 49. (1) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 18 от 2010 г., в сила от 05.03.2010 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Продажбата на държавни жилища, ателиета и гаражи с изключение на случаите по чл. 46, ал. 2 се извършва от областния управител по местонахождението на имота след провеждането на търг по реда на чл. 44, ал. 2.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., отм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) При условията и по реда на ал. 1 се извършва и продажбата на държавни жилища, ателиета и гаражи, които са били предоставени на закрити ведомства, освен ако в акта за ликвидация е установено друго.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Свободни от наематели държавни жилища, ателиета и гаражи, които не са предоставени на ведомства, се разпределят от областния управител между ведомствата съобразно доказаните им потребности.

(5) (Отм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.)

Чл. 50. (Отм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.)

Чл. 51. (Отм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.)

Чл. 52. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Замяната на държавни ведомствени жилища, ателиета и гаражи с жилища, ателиета и гаражи - собственост на работниците или служителите на ведомството, се извършва от областния управител със съгласието на министъра или ръководителя на ведомството при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона, и на цени, не по-ниски от данъчната оценка.

Чл. 53. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 57 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Разпореждането при условията на чл. 46, ал. 2 с жилища, ателиета и гаражи, предоставени за управление на Министерството на от branата и Министерството на вътрешните работи, се извършва от ръководителя на съответното ведомство по ред, определен от Министерския съвет.

Чл. 54. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Безвъзмездно прехвърляне на собственост върху имот - частна държавна собственост в полза на общини за изпълнение на техните функции или за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение при съобразяване на законодателството и правилата в областта на държавните помощи, се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Областният управител сключва договор за безвъзмездното прехвърляне, който се вписва в службата по вписванията.

(2) Исканията за безвъзмездно прехвърляне по ал. 1 се правят чрез областния управител, който дава мотивирано становище.

(3) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Общините нямат право да продават, заменят, даряват, внасят като непарична вноска в капитала на търговски дружества придобитите имоти или да учредяват право на строеж или право на ползване върху тях, освен в случаите, свързани с реализиране на обекти, необходими за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, при съобразяване на законодателството и правилата в областта на държавните помощи, както и в случаите по чл. 22а от Закона за настърчаване на инвестициите на инвеститор, получил сертификат за инвестиция от клас А, клас Б или за приоритетен инвестиционен проект. Забраната се вписва по партидите на придобитите имоти.

(4) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Сделка, извършена в нарушение на забраната по ал. 3, е нищожна.

(5) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) При нереализиране на предвидените мероприятия в срок до 5 години от придобиването на имотите общините са длъжни да прехвърлят собствеността върху тях на държавата.

(6) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Областният управител по местонахождение на имота осъществява контрол за изпълнението на забраната по ал. 3 и предоставя годишен доклад до

Министерския съвет въз основа на извършени проверки през съответната календарна година в срок до 31 декември.

Чл. 55. (1) (Иzm. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Доброволна делба на съсобствен между държавата и физически или юридически лица имот се извършва по предложение на съсобствениците до областния управител, съответно до министъра или ръководителя на ведомството, на което е предоставен имотът. Предложение за доброволна делба до останалите съсобственици може да направи областният управител, министърът или ръководителят на ведомството, на което е предоставен имотът.

(2) (Иzm. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., доп. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Доброволната делба по ал. 1 се извършва от областния управител с предварително писмено съгласие на ръководителя на ведомството, на което имотът е предоставен за управление.

(3) Доброволната делба се извършва въз основа на заповед на областния управител и договор за делба между съделителите.

(4) (Иzm. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Органът по ал. 2 не дава съгласие за извършване на доброволна делба, когато тя не е в интерес на държавата.

Чл. 56. (1) (Доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., доп. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) Възмездно право на ползване върху имот - частна държавна собственост, се учредява със заповед на областния управител за срок не по-дълъг от 10 години след провеждане на търг при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

(2) (Иzm. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Безвъзмездно право на ползване върху имот - частна държавна собственост, може да се учреди за срок не по-дълъг от 10 години със заповед на областния управител в полза на общини за изпълнение на техните функции или за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, както и в полза на други лица при съобразяване на законодателството и правилата в областта на държавните помощи, след решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Ползвателите не могат да използват имота за извършване на икономическа дейност.

(3) (Иzm. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Със заповедта на областния управител се определят начинът и условията за учредяване правото на ползване - възмездно или безвъзмездно. Когато правото на ползване се учредява възмездно или при определени условия, в заповедта се посочва цената му, съответно условията, определени въз основа на резултатите от търга.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Въз основа на заповедта областният управител сключва договор. Когато правото на ползване се учредява безвъзмездно, договорът се прекратява едностранно от областния управител в случай на неизпълнение на условието по ал. 2, като се налага санкция в размер на пазарните нива на пропуснатите ползи, определени от лицензиран оценител. Размерът на санкцията се изчислява за периода на ползване на имота в нарушение на правилата за държавните помощи.

(5) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Областният управител по местонахождение на имота осъществява контрол за изпълнението на условието по ал. 2 и предоставя годишен доклад до Министерския съвет въз основа на извършени проверки през съответната календарна година в срок до 31 декември.

Чл. 57. (Нов - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) (Отм. - ДВ, бр. 79 от 2019 г.)

(2) (Доп. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) Държавата може да учредява и да участва в учредяването на акционерни дружества и на дружества с ограничена отговорност по решение на Министерския съвет. Когато се учредява публично-частно дружество по смисъла на Закона за концесиите, решението на Министерския съвет, с което се одобрява откриване на процедурата за определяне на концесионер, съдържа и решение за учредяване на дружеството. В тези случаи правата на собственост на държавата в дружеството се упражняват от министъра, който има правомощията на концедент. Министърът определя условията за участие в дружеството в съответствие с проведената процедура за определяне на концесионер.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. - ДВ, бр. 90 от 2018 г.) Държавата може да апортира имоти и вещи - частна държавна собственост, в капитала на търговски дружества въз основа на решение на Министерския съвет по предложение на съответния министър при спазване на правилата в областта на държавните помощи.

Чл. 57а. (Нов - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 90 от 2018 г.) Държавата и държавните предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон може да учредяват или да участват в търговски дружества, чийто капитал не е изцяло тяхна собственост, след решение на Министерския съвет. Участието може да е с парична или с непарична вноска.

(2) Когато предмет на вноската е вещно право върху имот или вещ - частна държавна собственост, лицето, което я е извършило, има блокираща квота при вземането на следните решения:

1. изменение на устава или на дружествения договор;
2. увеличаване и намаляване на капитала;
3. сключване на сделките по чл. 236, ал. 2 от Търговския закон;
4. извършване на разпоредителни сделки с имущество - предмет на непарична вноска, на публичния съдружник;
5. преобразуване и прекратяване на дружеството.

Чл. 58. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Право на строеж върху имот - частна държавна собственост, се учредява безсрочно или за определен срок със заповед на областния управител.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) Право на строеж се учредява възмездно от областния управител по местонахождението на имота след провеждане на търг при условия и по ред, определени от Министерския съвет. В условията на търга може да се предвиди заплащането на правото на строеж да се извърши чрез равностойно имотно обезщетение в новопостроената сграда на база оценка, извършена от независим оценител.

(3) Въз основа на заповедта областният управител сключва договор.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Въз основа на решение на Министерския съвет областният управител учредява безвъзмездно право на строеж в полза на общини за изпълнение на техните функции или за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, както и в полза на други лица в случаите, предвидени със закон, за трайно задоволяване на обществени потребности. Лицата, в полза на които е учредено безвъзмездно право на строеж, не могат да използват изградения обект за извършване на търговска дейност.

(5) (Нова - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Когато учреденото право на строеж е с определен срок, след изтичането на срока, за който е учредено, построеният обект преминава безвъзмездно в

собственост на държавата.

Чл. 59. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Право на надстрояване или пристрояване върху съществуваща сграда, изградена върху държавна земя, се учредява при условията и по реда на чл. 58, ал. 2 и 3.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.)

Чл. 60. (Изм. - ДВ, бр. 104 от 1996 г., в сила от 07.01.1997 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Договорите за учредяване на ограничени вещни права върху имоти - частна държавна собственост, се вписват в службата по вписванията по местонахождението им.

Чл. 61. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Разпореждането с движими вещи - частна държавна собственост - машини, съоръжения, оборудване, транспортни средства и стопански инвентар, предоставени на ведомства, се извършва възмездно от ръководителя на ведомството.

Чл. 62. Разпореждането с движими вещи на закрити ведомства се извършва от министъра на финансите, освен ако в акта за ликвидация е установено друго.

Чл. 63. (1) Безвъзмездно прехвърляне на собственост върху движими вещи на юридически лица и други организации на бюджетна издръжка се извършва от областния управител, съответно от ръководителя на ведомството.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Безвъзмездно прехвърляне на собственост върху движими вещи над определена от Министерския съвет стойност се извършва по реда на ал. 1 със съгласието на министъра на финансите или на оправомощен от него заместник-министър.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2006 г.) Движими вещи - частна държавна собственост, могат да се прехвърлят безвъзмездно в собственост на Българския Червен кръст по реда на ал. 1 и 2.

Чл. 63а. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г., изм. - ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 09.04.2020 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) При обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка на лечебни заведения по чл. 8 - 10 от Закона за лечебните заведения може да се предоставят с акт на министъра на здравеопазването или оправомощено от него лице движими вещи - частна държавна собственост, както следва:

1. медицинска и лабораторна апаратура, медицински изделия и лични предпазни средства, които не представляват потребими вещи - за временно безвъзмездно ползване;

2. (доп. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) лекарствени продукти, лични предпазни средства, медицински изделия, дезинфектанти, хигиенни и други материали и консумативи, които са потребими вещи - безвъзмездно в собственост.

Чл. 64. (1) (Доп. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Продажбата на излишни и негодни движими вещи, както и на придобити материали от разчистване на строителни площадки, се извършва чрез търг или на стоковите борси.

(2) Условията и редът за провеждане на търга по ал. 1 се определят от министъра на финансите.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.)

Чл. 65. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., отм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.)

Глава пета.

НАДЗОР И АКТУВАНЕ НА ИМОТИТЕ - ДЪРЖАВНА СОБСТВЕНОСТ

Чл. 66. (1) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Управлението и разпореждането с имоти - държавна собственост, се извършват под методическото ръководство на министъра на регионалното развитие и благоустройството, а с движимите вещи - държавна собственост - на министъра на финансите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., отм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.)

Чл. 67. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) В министерствата, другите ведомства и областните администрации може да се създават звено "Държавна собственост" и звено "Управление на собствеността".

Чл. 68. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) За имотите - държавна собственост, се съставят актове за държавна собственост.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Министърът на регионалното развитие и благоустройството утвърждава отделни образци на актове за държавна собственост за имотите - изключителна, публична и частна държавна собственост.

(3) Актовете за държавна собственост се съставят и за имоти, собственост на българската държава извън страната.

(4) Не се съставят актове за държавна собственост за временните постройки, пътната мрежа, коритата на реки и дерета, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Чл. 69. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Актовете за обекти и имоти - изключителна държавна собственост, се съставят в два екземпляра от звено "Държавна собственост" на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Актовете се подписват от съставителя и се утвърждават от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Първият екземпляр се съхранява в звено "Държавна собственост", а вторият се изпраща на областния управител по местонахождение на имота. Препис от акта се изпраща на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

Чл. 70. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Актовете за публична и частна държавна собственост се съставят в два екземпляра от звено "Държавна собственост" при областния управител. Актовете се подписват от съставителя и се утвърждават от областния управител. Двата екземпляра се представят в службата по вписванията в 14-дневен срок от

утвърждаването, като след вписването първият екземпляр се съхранява в звено "Държавна собственост". На Министерството на регионалното развитие и благоустройството и на лицата, които ползват имота, се предоставят преписи след вписване на съответния акт.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Актовете за държавна собственост на имоти, свързани с класифицирана информация, представляваща държавна тайна, или със сигурността и от branata на страната, се съставят в два екземпляра от звено "Държавна собственост" на съответното министерство или ведомство, което управлява имота. Те се подписват от съставителя и се утвърждават от министъра или от ръководителя на ведомството. Първият екземпляр се съхранява в съответното министерство или ведомство, вторият се изпраща по установения ред на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, а препис се изпраща на съответния областен управител. За тези актове се създават отделни регистри.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Актовете за държавна собственост за имоти - собственост на българската държава извън страната, се съставят в Министерството на финансите в три екземпляра по образец, утвърден от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Актовете се подписват от съставителя и се утвърждават от министъра на финансите. Първият екземпляр се съхранява в Министерството на финансите, вторият - в Министерството на регионалното развитие и благоустройството, третият - в Министерството на външните работи, а препис от акта се изпраща на ползвателя на имота.

(4) Към актовете за държавна собственост се прилагат документите, установяващи правото на собственост на държавата.

Чл. 71. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) При влизане в сила на кадастрална карта за имотите - държавна собственост, се съставят нови актове за държавна собственост, в които се посочват номерът и датата на предходно съставените актове за държавна собственост и данните по чл. 60, т. 1 - 7 от Закона за кадастръ и имотния регистър.

(2) Когато при влизане в сила на подробни устройствени планове за райони, в които няма влязла в сила кадастрална карта, както и при изменение в подробните устройствени планове, в кадастралната карта (кадастрален план), в плановете за земеразделяне, в лесоустройствените планове и в други планове, свързани с възстановяването на правото на собственост, се образуват нови поземлени имоти, за всеки новообразуван поземлен имот се съставя нов акт за държавна собственост, в който се посочват номерът и датата на предходно съставения акт. За новообразуваните имоти, попадащи в територии с одобрена кадастрална карта, се прилага редът по ал. 1.

(3) Номерът и датата на новосъставените актове по ал. 1 и 2 се отбелязват и в предходно съставените актове и в съответните регистри.

(4) Новосъставените актове по ал. 1 и 2 се вписват в службата по вписванията.

(5) Копие от акта по ал. 4 се изпраща в Агенцията по геодезия, картография и кадастръ.

(6) В случаите по ал. 1 и 2 ведомствата не заплащат такса за издаването на скици и предоставянето на справки за имотите - държавна собственост, от Агенцията по геодезия, картография и кадастръ.

Чл. 72. (1) (Предишен текст на чл. 72 - ДВ, бр. 17 от 2006 г., отм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.)

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) При установяване на явна фактическа грешка в акт за държавна собственост се съставя акт за поправка на акта. Актът за поправка на акта за държавна собственост се вписва в службата по вписванията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Номерът и датата на акта за поправка на акт за държавна собственост се отбелязват в акта, който е поправен, и в съответните регистри.

Чл. 73. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.) В акта за държавна собственост се отбелязват действията по управление или разпореждане с имота, както и възлагането им на концесия.

Чл. 74. (1) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Актовете за държавна собственост и актовете за поправката им се вписват с последователни номера в регистъра, подшиват се в актови книги и се съхраняват в съответното звено "Държавна собственост".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Актовете за държавна собственост на имоти, които са престанали да бъдат собственост на държавата, или за имоти, за които са съставени нови актове, се съхраняват по начина, предвиден в ал. 1, като в тях се отбелязва съответното обстоятелство.

(3) (Нова - ДВ, бр. 32 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2006 г.) При промяна в статута на имот - държавна собственост, по чл. 6 се съставя нов акт за държавна собственост, който се вписва в службата по вписванията.

Чл. 74а. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) За вписането в службата по вписванията на актове за държавна собственост и на актове за поправка на актове за държавна собственост не се заплаща такса.

Чл. 75. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) В министерствата, ведомствата и областните администрации, които съставят актове за държавна собственост, се създават главен регистър и спомагателни регистри по образец, утвърден от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Главният регистър и спомагателните регистри се водят от длъжностно лице, оправомощено от министъра, ръководителя на ведомството или областния управител.

Чл. 76. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г.) Актовете за държавна собственост, главният регистър и спомагателните регистри се съхраняват безсрочно.

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Актовите книги за имотите - държавна собственост са общодостъпни и всеки може да иска справка по тях при условия и по ред, определени с правилника за прилагането на закона.

Чл. 78. (1) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Имоти, неправилно актувани като държавна собственост, както и имоти, основанието за актуване на които е отпаднало, се отписват от актовите книги със заповед на областния управител и се предават на собственика. Промяната на собствеността подлежи на вписане.

(2) (Нова - ДВ, бр. 18 от 2010 г., в сила от 05.03.2010 г., изм. - ДВ, бр. 79 от 2019 г.) Отписането на имоти, придобити по силата на приватизационен договор за продажба на обособена част от имуществото на търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие в капитала,

както и на имоти - собственост на дружества, чиито акции или дялове са били предмет на приватизационни договори за продажба, по които Агенцията за публичните предприятия и контрол осъществява следприватизационен контрол, се извършва със заповед на областния управител след представяне на удостоверение, издадено от Агенцията за публичните предприятия и контрол за липса на задължения, произтичащи от неизпълнение на приватизационния договор.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 18 от 2010 г., в сила от 05.03.2010 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Отписването на имоти - публична държавна собственост, и на имоти, които са свързани с класифицирана информация, представляваща държавна тайна или със сигурността и отбраната на страната, се извършва със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството след вземане мнението на съответното ведомство, което управлява имота.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 18 от 2010 г., в сила от 05.03.2010 г.) Отписването на имоти - собственост на българската държава извън страната, се извършва със заповед на министъра на финансите по предложение на министъра на външните работи.

Чл. 79. (1) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., отм. - ДВ, бр. 54 от 2008 г., нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Когато незаконосъобразно е актуран имот - държавна собственост, като общински, актът за общинска собственост се отменя със заповед на областния управител. Заповедта на областния управител подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., отм. - ДВ, бр. 54 от 2008 г.)

(3) Споровете за материално право се решават по съдебен ред.

Чл. 80. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Имот - държавна собственост, който се владее или държи без основание, който се ползва не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на областния управител, въз основа на мотивирано искане на съответния министър или ръководител на ведомство.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Заповедта на областния управител за изземването на имота се изпълнява по административен ред със съдействието на полицията.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Заповедта по ал. 1 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго.

Чл. 80а. (Нов - ДВ, бр. 93 от 2004 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Имот - държавна собственост, предоставен за ползване и управление на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната, който се владее или държи без основание или на отпаднало основание от друго физическо или юридическо лице, или който се ползва не по предназначение, се изземва въз основа на заповед на министъра на отбраната.

(2) Заповедта на министъра на отбраната за изземването на имота се изпълнява по административен ред със съдействието на органите на военната полиция.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Заповедта по ал. 1 подлежи на обжалване пред административния съд по местонахождение на имота по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго.

Чл. 81. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Държавните органи,

кметовете на общините и полицията са длъжни да оказват необходимото съдействие на службите "Държавна собственост" за опазването и изземването на имотите - държавна собственост.

Чл. 82. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Областните управители са длъжни ежегодно до 31 март да представят в Министерството на регионалното развитие и благоустройството преписи от всички новосъставени актове за държавна собственост и актове за поправка на актове за държавна собственост, както и информация за управлението и разпореждането с имотите - държавна собственост, на територията на областта за предходната година.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Министрите или ръководителите на други ведомства, утвърдили актове по чл. 70, ал. 2, са длъжни ежегодно до 31 март да представят в Министерството на регионалното развитие и благоустройството всички новосъставени актове за държавна собственост и актове за поправка на актове за държавна собственост на имотите - държавна собственост, предоставени им за управление, за предходната година.

Чл. 82а. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) (1) За издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост, за наличие или липса на претенции за възстановяване на собствеността и на удостоверение, че имотът е отписан от актовите книги на имотите - държавна собственост, се заплащат такси в размери, определени с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

(2) В случаите по ал. 1 ведомствата не заплащат такса.

Чл. 82б. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) За издаване на удостоверение за данъчна оценка за имоти - държавна собственост, ведомствата не заплащат такса.

Глава шеста. АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 83. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Който без основание завземе имот - държавна собственост, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 84. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г., доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Който наруши забрана по чл. 16, ал. 1 и 7, се наказва с глоба от 500 до 2000 лв.

Чл. 85. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Който в едномесечен срок не изпълни заповедта или решението за освобождаването на имот - държавна собственост, се наказва с глоба от 5000 до 10 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 86. Който не изпълни в срок задължението по § 5 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба от 10 до 50 лв.

Чл. 87. (1) (Изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Нарушенията по чл. 83, 84 и 85 се установяват с акт на оправомощено от съответния областен управител дължностно лице.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г.) Наказателните постановления се издават от областния управител по местонахождението на имота.

Чл. 88. Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., доп. - ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 09.03.2018 г., доп. - ДВ, бр. 44 от 2019 г.) "Национален обект" е обект, определен като такъв със закон, както и инфраструктурни обекти: изграждане и преустройство на транспортно-комуникационни мрежи и съоръжения - пътища от републиканска пътна мрежа, железопътни линии и обекти на железопътната инфраструктура, пристанища, летища и съоръжения към тях; на други мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура - водоснабдяване, канализация, пречистване на питейни и отпадъчни води, третиране на отпадъци, електрификация, топлофикация, газификация и електронни съобщителни мрежи и физическата инфраструктура за разполагането им, индустриални зони или технологични паркове с необходимата техническа инфраструктура за привличане на инвестиции, определени като национални обекти с решение на Министерския съвет.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2006 г.) По смисъла на този закон:

1. "Равностойно парично обезщетение" е цената на отчуждаваните имоти или на части от имоти, определена по реда на този закон.

1а. (нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г., изм. - ДВ, бр. 61 от 2015 г.) "Равностойно имотно обезщетение" е това обезщетение, при което на собственика на отчуждавания имот се предоставя в собственост имот частна държавна собственост, представляващ земеделска земя от държавния поземлен фонд или горска територия, в която горите са с еднакъв произход и функции с отчуждаваните, в същото или съседно землище, чиято стойност, определена по реда на наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, съответно по реда на наредбата по чл. 86, ал. 2 от Закона за горите, е равна или надвишава с до 20 на сто стойността на отчуждавания имот.

2. (доп. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г.) "Пазарни цени" са осреднените цени от всички сделки с имоти за покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека - обезпечаваща покупко-продажба на имот, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки, с изключение на тези с предмет идеални части от имоти, по които поне една от страните е търговец, склучени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от 20 сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните 20 вписани сделки. Осредняването се

извършва въз основа на не по-малко от две относими сделки.

2а. (нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Пазарната цена за имот, подлежащ на отчуждаване, който е включен в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащ устройствен план, но е бил неурегулиран, преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект, се определя като имот без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическо ползване на имота.

3. "Оценител на имоти" е лице, което:

а) има необходимото образование и професионална квалификация за оценяване на имоти;

б) (изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) в зависимост от предназначението на имота притежава правоспособност на независим оценител по смисъла на Закона за независимите оценители за извършване на съответната оценка;

в) има поне три години професионален опит за оценяване на имоти;

г) не е служител на инвеститора, не е заинтересован от отчуждаването и не е роднина по права линия без ограничения, по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до втора степен на страните по отчуждаването.

4. "Имоти, намиращи се в близост до отчуждавания" са имотите, които са разположени:

а) в един и същ район в големите градове с районно деление;

б) в един и същ квартал в другите градове или населени места или селищни образувания;

в) (изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 09.04.2011 г.) в едно и също землище в земеделските територии и горските територии.

5. (нова - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., отм. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.)

6. (нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) "Свързани лица" са лицата по смисъла на § 1, т. 13 от допълнителните разпоредби на Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

§ 2. (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) "Ведомства" по смисъла на този закон са Народното събрание, администрацията на президента на Република България, Конституционният съд, Министерският съвет, министерствата и други държавни органи и организации на бюджетна издръжка, на които е възложено управление на държавната собственост.

§ 2а. (Нов - ДВ, бр. 32 от 2005 г., отм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.)

§ 2б. (Нов - ДВ, бр. 32 от 2005 г., отм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.)

§ 3. Мероприятието е започнало по смисъла на чл. 40, ал. 1, ако са утвърдени архитектурните проекти и е издадено разрешение за строеж.

§ 3а. (Нов - ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 14.10.2016 г.) Министърът на вътрешните работи може да делегира свои правомощия по този закон на заместниците си или на други длъжностни лица от министерството.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Наемните договори, склучени преди 1 юни 1996 г.,

не могат да се прекратяват на основанието, посочено в чл. 24, ал. 1, т. 6 преди изменението, с изключение на случаите:

1. при едностренно прекратяване на трудовия договор от работника или служителя;
2. при прекратяване на трудовия договор по взаимно съгласие на страните или прекратяване на трудовия договор поради изтичане на уговорения срок;
3. при прекратяване на трудовия договор от работодателя без предизвестие по чл. 330 от Кодекса на труда;
4. при прекратяване на трудовия договор с работник или служител, който поради естеството на работата си задължително живее в служебни помещения;
5. при пенсиониране за изслужено време и старост, когато работникът или служителят има непрекъснат трудов стаж в съответното ведомство по-малко от 5 години;
6. (доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) когато работникът или служителят, с когото договорът за наем е прекратен на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 преди изменението, или друг член на неговото семейство са закупили жилище от същото ведомство;
7. (доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) когато след прекратяването на договора за наем са настъпили обстоятелства по чл. 24, ал. 1, т. 3, 4 или 8 преди изменението, както и когато лицето откаже да плаща обезщетение или системно не го плаща в срок.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Опразването на ведомствени жилища, обитавани от лица, които са работили в съответното ведомство и договорът им за наем е прекратен поради прекратяване на трудовия им договор преди 1 юни 1996 г., се извършва по реда, действащ преди тази дата.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Лицата, с които договорът за наем е прекратен, плащат обезщетение в размер пазарна наемна цена, докато опразнят жилището.

§ 5. Физическите и юридическите лица, които ползват държавен имот, са длъжни в срок 6 месеца от влизането на този закон в сила писмено да уведомят службите "Държавна собственост" към областния управител по местонахождението на имота. За държавните жилища уведомлението се прави от съответните ведомства, които ги стопанисват.

§ 6. (Обявен за противоконституционен с РКС № 7 от 2001 г. - ДВ, бр. 38 от 2001 г.) За учреденото по установения ред до влизането на закона в сила безсрочно или за повече от 10 години право на ползване се прилага срокът по чл. 56, ал. 1 от датата на учредяването му. Когато срокът е изтекъл към датата на влизането на закона в сила, имотът се предава в шестмесечен срок от същата дата.

§ 6а. (Нов - ДВ, бр. 61 от 1997 г., доп. - ДВ, бр. 93 от 1998 г.) Разпоредбите на този закон, които се отнасят до имотите - изключителна държавна собственост, се прилагат и за обектите, върху които на основание чл. 18, ал. 2 и 3 от Конституцията на Република България държавата осъществява суверенни права, освен ако със закон не е установено друго.

§ 6б. (Нов - ДВ, бр. 47 от 2011 г., в сила от 21.06.2011 г.) (1) Работници и служители на Национална компания "Железопътна инфраструктура", настанени под наем в жилища на "Холдинг Български държавни железници" - ЕАД, по съответния ред и отговарящи на изискванията на Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала (обн., ДВ, бр. 51 от 2003 г.; изм., бр. 59 от 2003 г., бр. 79 от 2005 г. - Решение № 8260 от 2005 г. на Върховния административен съд, бр. 54 от 2006 г., бр. 15 от 2007 г., бр. 103 от 2008

г., бр. 39 и 93 от 2009 г., бр. 22, 29 и 72 от 2010 г.), имат право да ги закупят по реда на същия правилник.

(2) Работници и служители на "Холдинг Български държавни железници" - ЕАД, настанени под наем в жилища на "Национална компания "Железопътна инфраструктура" по съответния ред и отговарящи на изискванията на този закон, имат право да ги закупят по реда на закона.

(3) Правата по ал. 1 и 2 имат и бивши работници и служители, които имат най-малко 10-годишен стаж в системата на "Холдинг Български държавни железници" - ЕАД, и Национална компания "Железопътна инфраструктура" и са променили работодателя си при условията на чл. 123, ал. 1 от Кодекса на труда или чиито трудови правоотношения са прекратени поради придобиване право на пенсия.

§ 6в. (Нов - ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., отм. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.)

§ 7. Министерският съвет приема правилник за прилагането на закона.

§ 8. Законът влиза в сила от 1 юни 1996 г.

Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА НОТАРИУСИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 104 ОТ 1996 Г., В СИЛА ОТ 07.01.1997 Г.)

§ 28. Законът влиза в сила в едномесечен срок от обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА СОБСТВЕНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 55 ОТ 1997 Г., В СИЛА ОТ 11.07.1997 Г.)

§ 12. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ И ТАКСИ

(ОБН. - ДВ, БР. 117 ОТ 1997 Г., В СИЛА ОТ 01.01.1998 Г.)

§ 12. Законът влиза в сила от 1 януари 1998 г. и отменя Закона за местните данъци и такси (обн., Изв., бр. 104 от 1951 г., попр., бр. 10 от 1952 г., изм. и доп., бр. 12 и 104 от 1954 г., бр. 91 от 1957 г., бр. 13 от 1958 г., бр. 57 и 89 от 1959 г., бр. 21 и 91 от 1960 г., ДВ, бр. 85 от 1963 г., бр. 1 и 52 от 1965 г., бр. 53 от 1973 г., бр. 87 от 1974 г., бр. 21 от 1975 г., бр. 102 от 1977 г., бр. 88 от 1978 г., бр.

36 от 1979 г., бр. 99 от 1981 г., бр. 55 от 1984 г., бр. 73 от 1987 г., бр. 33 и 97 от 1988 г., бр. 21 и 30 от 1990 г., бр. 82 от 1991 г., бр. 59 от 1993 г., бр. 40 и 87 от 1995 г., бр. 14 от 1996 г. - Решение № 3 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 20 и 37 от 1996 г., бр. 58 от 1996 г. - Решение № 9 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 89 и 93 от 1996 г. и бр. 55 от 1997 г.).

Допълнителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА СОБСТВЕНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 124 ОТ 1998 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 32 ОТ 2005 Г.)

§ 38. Навсякъде в закона думите "стопанисвани от" се заменят с "предоставени на" и думите "стопанисането", "стопанисвани и" и "стопанисват и" се заличават, с изключение на чл. 29 ал. 1, където думата "стопанисват" се заменя с "ползват".

Преходни и Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА СОБСТВЕНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 124 ОТ 1998 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 32 ОТ 2005 Г.)

§ 39. (1) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Обектите - публична държавна собственост, не могат да бъдат част от имуществото на еднолични търговски дружества с държавно имущество.

(2) Ръководителите на ведомства, упражняващи правата на собственост на държавата в еднолични търговски дружества с държавно имущество, предприемат необходимите действия за намаляване на капитала им със стойността на включените обекти по ал. 1 по реда на Търговския закон.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2005 г.) Едноличните търговски дружества с държавно имущество по ал. 2 ползват обектите по ал. 1 по реда, предвиден в Закона за концесиите.

Преходни и Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ВОДИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 67 ОТ 1999 Г., В СИЛА ОТ 28.01.2000 Г.)

§ 30. Този закон влиза в сила 6 месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОБЕЗЩЕТЯВАНЕ НА СОБСТВЕНИЦИ НА ОДЪРЖАВЕНИ ИМОТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 9 ОТ 2000 Г., В СИЛА ОТ 01.02.2000 Г.)

§ 15. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА

(ОБН. - ДВ, БР. 1 ОТ 2001 Г., В СИЛА ОТ 31.03.2001 Г.)

§ 31. Законът влиза в сила от 31 март 2001 г., с изключение на § 16, ал. 3 и § 17, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА СОБСТВЕНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 63 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 16.08.2003 Г.)

§ 15. (1) Започналите производства по отчуждаване на имоти - частна собственост, се довършват по реда на този закон, освен в случаите на съдебно производство по допускане на отчуждаването.

(2) Образуваните съдебни производства по допускане на отчуждаването се довършват при спазване на сроковете по чл. 38.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА СОБСТВЕНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 32 ОТ 2005 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 17 ОТ 2006 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 87 ОТ 2010 Г.)

§ 60. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 87 от 2010 г.) Всички актове за държавна собственост, с изключение на актовете по чл. 69, ал. 1 и чл. 70, ал. 2 и 3, съставени по реда на закона, независимо от датата на съставянето им, се вписват по разпореждане на съдията по вписванията.

§ 62. Подадените до влизането в сила на този закон искания от юридически лица и други организации на бюджетна издръжка за безвъзмездно предоставяне на право на управление на имотите - частна държавна собственост, по реда на чл. 17 се разглеждат по досегашния ред.

§ 63. Договорите за отдаване под наем на имоти - държавна собственост, склучени до влизането в сила на този закон за срок от три години, може да бъдат удължени в рамките на срока, предвиден в закона.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА СОБСТВЕНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 17 ОТ 2006 Г.)

§ 18. Равностойното парично обезщетение по започналите производства по отчуждаване на имоти - частна собственост, към датата на влизане в сила на този закон, се определя по досегашния ред.

§ 19. В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Министерството на финансите предава на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и на Министерството на външните работи преписи от актовете за държавна собственост за имотите - собственост на българската държава извън страната.

§ 20. В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на земеделието и горите приема съответните изменения и допълнения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и в наредбата по чл. 19, ал. 1 от Закона за горите.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 30 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.)

§ 44. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 38 от 2001 г. - Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17 от 2006 г.) се правят следните изменения:

.....
3. Навсякъде думите "Закона за административното производство" се заменят с "Административнопроцесуалния кодекс".
.....

§ 142. Кодексът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. дял трети, § 2, т. 1 и § 2, т. 2 - относно отмяната на глава трета, раздел II "Обжалване по съдебен ред", § 9, т. 1 и 2, § 11, т. 1 и 2, § 15, § 44, т. 1 и 2, § 51, т. 1, § 53, т. 1, § 61, т. 1, § 66, т. 3, § 76, т. 1 - 3, § 78, § 79, § 83, т. 1, § 84, т. 1 и 2, § 89, т. 1 - 4, § 101, т. 1, § 102, т. 1, § 107, § 117, т. 1 и 2, § 125, § 128, т. 1 и 2, § 132, т. 2 и § 136, т. 1, както и § 34, § 35, т. 2, § 43, т. 2, § 62, т. 1, § 66, т. 2 и 4, § 97, т. 2 и § 125, т. 1 - относно замяната на думата "окръжния" с "административния" и замяната на думите "Софийския градски съд" с "Административния съд - град София", които влизат в сила от 1 март 2007 г.;

2. параграф 120, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.;

3. параграф 3, който влиза в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА КОНЦЕСИИТЕ**

(ОБН. - ДВ. 36 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2006 Г.)

§ 23. Законът влиза в сила от 1 юли 2006 г., с изключение на чл. 42, ал. 3 и чл. 58, ал. 4, които влизат в сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ГРАЖДАНСКИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ. 59 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.03.2008 Г.)

§ 61. Кодексът влиза в сила от 1 март 2008 г., с изключение на:

1. част седма "Особени правила относно производството по граждански дела при действие на правото на Европейския съюз";

2. параграф 2, ал. 4;

3. параграф 3 относно отмяната на глава тридесет и втора "а" "Особени правила за признаване и допускане изпълнение на решения на чуждестранни съдилища и на други чуждестранни органи" с чл. 307а - 307д и част седма "Производство за връщане на дете или за упражняване на правото на лични отношения" с чл. 502 -507;

4. параграф 4, ал. 2;

5. параграф 24;

6. параграф 60,

които влизат в сила три дни след обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ БЮДЖЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЗА 2008 Г.**

(ОБН. - ДВ. 113 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2008 Г.)

§ 99. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
СОБСТВЕНОСТТА И ПОЛЗУВАНЕТО НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ЗЕМИ**

(ОБН. - ДВ. 10 ОТ 2009 Г.)

§ 18. (1) Започнатите до влизането в сила на този закон производства по чл. 45 от Закона за държавната собственост и по чл. 40 от Закона за общинската собственост се довършват по досегашния ред в срок до 1 март 2009 г.

(2) Начало на производството по ал. 1 е датата, на която заинтересованите лица са

отправили писмено предложение за замяна до компетентните органи.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО
НА ТЕРИТОРИЯТА**

(ОБН. - ДВ, БР. 17 ОТ 2009 Г.)

§ 12. Имотите или части от имоти - държавна собственост, които съгласно действащите подробни устройствени планове са отредени или предназначени за нужди на образованието, науката, здравеопазването или културата, се предоставят от Министерския съвет за управление на съответното министерство съобразно предназначението им в подробния устройствен план в тримесечен срок от влизането в сила на този закон.

§ 13. (1) С влизането в сила на този закон се спира прилагането на действащите подробни устройствени планове в частите им за имоти, чиято собственост е възстановена върху обекти на образованието, науката, здравеопазването или културата и с тези планове предназначението им е променено за други нужди.

(2) При наличие на държавна или общинска нужда в едногодишен срок от влизането в сила на този закон компетентните органи по чл. 135, ал. 1 издават заповед по чл. 135, ал. 5 за изменение на подробните устройствени планове по ал. 1. Държавната или общинска нужда за изменение на плановете е налице, ако в същия срок съответният министър или общински съвет е направил предложение до компетентния орган за изменение на плановете по ал. 1.

(3) В едногодишен срок от влизането в сила на изменените подробни устройствени планове по ал. 2 държавата или общината отчуждават съответните имоти или части от тях по реда на Закона за държавната собственост, съответно по реда на Закона за общинската собственост.

(4) Алинея 1 не се прилага, ако в срока по ал. 2 не е издадена заповед за изменение на съответния подробен устройствен план.

(5) Собствениците на имоти или части от тях, предмет на плана по ал. 2, които не са отчуждени в срока по ал. 3, имат правата по чл. 135, ал. 1.

.....

§ 16. Неприключилите до влизането в сила на този закон производства по възстановяване на собствеността върху имоти - публична държавна собственост, и имоти - публична общинска собственост, се прекратяват.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА КУЛТУРНОТО НАСЛЕДСТВО**

(ОБН. - ДВ, БР. 19 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 10.04.2009 Г.)

§ 44. Законът влиза в сила от 10 април 2009 г., с изключение на чл. 114, ал. 2 и чл. 126, които влизат в сила от 10 април 2010 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ПРИВАТИЗАЦИЯ И СЛЕДПРИВАТИЗАЦИОНЕН КОНТРОЛ

(ОБН. - ДВ, БР. 18 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 05.03.2010 Г.)

§ 36. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА
СОБСТВЕНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 87 ОТ 2010 Г.)

§ 62. Собствениците, имотите на които са отчуждени преди влизането в сила на този закон с решение на Министерския съвет за изграждане на национални инфраструктурни обекти, могат да искат отмяна на отчуждаването след възстановяване на полученото обезщетение, ако в 5-годишен срок от отчуждаването на имота мероприятието по подробния устройствен план не е започнало, като образуваните производства се спират до изтичане на срока.

§ 63. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон започнатите производства пред министъра на регионалното развитие и благоустройството по чл. 45, 45а и 55 се довършват по досегашния ред.

§ 64. Равностойното парично обезщетение по започнатите към датата на влизане в сила на този закон производства по отчуждаване на имоти - частна собственост, се определя по досегашния ред.

§ 65. (1) Лицата, обитаващи държавни ведомствени жилища и ателиета, настанени по установения ред до 1 юни 1996 г., които са пенсионери, преживели съпрузи или пострадали от трудова злополука, довела до трайна нетрудоспособност, имат право да ги ползват пожизнено, ако:

1. те, членовете на техните семейства и техни роднини по права линия от първа степен не притежават жилище или вила, годни за постоянно обитаване, и

2. не са прехвърляли жилищен имот или вила, годни за постоянно обитаване след 1 юни 1996 г., и

3. не притежават ценни книжа, дялово участие в търговски дружества, имоти или части от имоти със стопанско предназначение или друго имущество на обща стойност, по-голяма от данъчната оценка на жилището, и

4. общият годишен доход за последните две години на наемателя и на членовете на семейството му не надвишава 24 минимални работни заплати за страната.

(2) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон лицата по ал. 1 следва да подадат заявление и декларация за обстоятелствата по ал. 1 до областния управител по местонахождение на имота - държавна собственост, или до ръководителя на ведомството, което управлява имота.

(3) Правата и задълженията на лицата по ал. 1 се определят с договор, склучен с областния управител или с ръководителя на ведомството, на което имотът е предоставен за управление при условия и по ред, определени в правилника за прилагане на закона.

(4) Семейство по смисъла на настоящата разпоредба са съпрузите, както и ненавършилите

пълнолетие техни деца, които не са сключили брак.

§ 66. Започнатите производства за продажба на държавни ведомствени жилища, ателиета и гаражи на лица, настанени по установения ред до 1 юни 1996 г., по които има издадена заповед и извършено плащане на определената цена, се довършват в едногодишен срок от влизането в сила на този закон. Тази разпоредба не се прилага за разпореждането с жилищата, ателиетата и гаражите от жилищния фонд на Министерството на от branata.

§ 67. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема изменения и допълнения в правилника за неговото прилагане.

Преходни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ГОРИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 19 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 09.04.2011 Г.)

§ 42. Законът влиза в сила в едномесечен срок от обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. параграф 3, § 9, ал. 9 - 11 и § 16, т. 41, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник";

2. чл. 14, ал. 1, т. 2, чл. 115, ал. 1, т. 2, чл. 116, ал. 2, чл. 183, ал. 2, т. 3 и чл. 249, ал. 5, т. 3, които влизат в сила от 1 януари 2016 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЖЕЛЕЗОПЪТНИЯ ТРАНСПОРТ

(ОБН. - ДВ, БР. 47 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 21.06.2011 Г.)

§ 52. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. Параграф 17, относно чл. 35, ал. 2 и 5, и § 50, относно чл. 30, ал. 1, т. 11, които влизат в сила три месеца след обнародването на закона в "Държавен вестник".

2. Параграф 46, относно чл. 139, т. 1 - 3, 5 - 12, 15 - 23, 25 и 26, чл. 140, т. 1, 3 - 6, 8 - 10, чл. 141 и 143, който влиза в сила от 4 декември 2014 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ПУБЛИЧНО-ЧАСТНОТО ПАРТНЬОРСТВО

(ОБН. - ДВ, БР. 45 ОТ 2012 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2013 Г.)

§ 16. Законът влиза в сила от 1 януари 2013 г., с изключение на § 4, § 5, § 7, § 8, § 9, § 10 и § 13, които влизат в сила от 1 септември 2012 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
**КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО
НА ТЕРИТОРИЯТА**

(ОБН. - ДВ, БР. 82 ОТ 2012 Г., В СИЛА ОТ 26.11.2012 Г.)

§ 149. Законът влиза в сила в 30-дневен срок от обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 16, § 35, т. 2 и § 39, които влизат в сила от 1 януари 2016 г.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА СОБСТВЕНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 99 ОТ 2012 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2013 Г.)

§ 3. Законът влиза в сила от 1 януари 2013 г., с изключение на § 2, който влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
**КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО
НА ТЕРИТОРИЯТА**

(ОБН. - ДВ, БР. 66 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 26.07.2013 Г.)

§ 57. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 и 38 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.) се правят следните изменения:

.....
2. В останалите текстове на закона думите "министъра на регионалното развитие и благоустройството", "министърът на регионалното развитие и благоустройството" и "Министерството на регионалното развитие и благоустройството" се заменят съответно с "министъра на регионалното развитие", "министърът на регионалното развитие" и "Министерството на регионалното развитие".

.....
§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
**КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО
НА ТЕРИТОРИЯТА**

(ОБН. - ДВ, БР. 98 ОТ 2014 Г., В СИЛА ОТ 28.11.2014 Г.)

§ 57. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. - бр. 38 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27, 65, 66 и 109 от 2013 г., бр. 40 от 2014 г.) навсякъде думите "министъра на регионалното развитие", "министърът на регионалното развитие" и "Министерството на регионалното развитие" се заменят съответно с "министъра на регионалното развитие и благоустройството", "министърът на регионалното развитие и благоустройството" и "Министерството на регионалното развитие и благоустройството".

.....

§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА
СОБСТВЕНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 105 ОТ 2014 Г.)

§ 9. (1) Започналите производства по отчуждаване на имоти - частна собственост, се довършват по реда и в сроковете на този закон, с изключение на случаите по чл. 39а, ал. 1, за които се прилага тримесечният срок.

(2) При влязло в сила допуснато от съда предварително изпълнение се издава разрешение за строеж. Разрешението за строеж се издава на инвеститора на националния обект - възложител по смисъла на Закона за устройство на територията.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
СОБСТВЕНОСТТА И ПОЛЗВАНЕТО НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ЗЕМИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 61 ОТ 2015 Г.)

§ 23. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. - бр. 38 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. - бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г. и бр. 52 от 2015 г.) навсякъде думата "ползването" се заменя с "ползването".

Преходни и Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

(ОБН. - ДВ. БР. 81 ОТ 2016 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2017 Г.)

§ 102. Законът влиза в сила от 1 януари 2017 г., с изключение на:

1. параграфи 6 - 8, § 12, т. 1, 2 и 4, § 13, § 14, § 18 - 20, § 23, § 26 - 31, § 32, т. 1 и 4, § 33 - 39, § 41 - 48, § 49 относно чл. 187, ал. 3, изречение първо, § 50 - 59, § 61 - 65, § 81 - 85, § 86, т. 4 и 5, § 87, т. 3, § 90, т. 1, § 91, т. 2 и 3, § 92, § 93 и § 97 - 101, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник";

2. параграф 32, т. 2 и 3, § 49 относно чл. 187, ал. 3, ново изречение второ, § 69 - 72, § 76 относно лицата по § 70, § 78 по отношение на служителите по § 69 и § 70, § 79 по отношение на служителите по § 69 и § 70, § 91, т. 1 и § 94, които влизат в сила от 1 февруари 2017 г.

Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКАТА АГЕНЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

(ОБН. - ДВ. БР. 58 ОТ 2017 Г., В СИЛА ОТ 18.07.2017 Г.)

§ 18. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. - бр. 38 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. - бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г., бр. 52, 60 и 61 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г. и бр. 13 от 2017 г.) навсякъде думите "Министерството на земеделието и храните", "министърът на земеделието и храните" и "министъра на земеделието и храните" се заменят съответно с "Министерството на земеделието, храните и горите", "министърът на земеделието, храните и горите" и "министъра на земеделието, храните и горите".

§ 76. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА КОНЦЕСИИТЕ

(ОБН. - ДВ. БР. 96 ОТ 2017 Г., В СИЛА ОТ 02.01.2018 Г.)

§ 41. Законът влиза в сила в едномесечен срок от обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. член 45, ал. 5, която влиза в сила в 12-месечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник";

2. член 191, ал. 2 - 5, чл. 192 и 193, които влизат в сила от 31 януари 2019 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
**КЪМ ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И ФИЗИЧЕСКА
ИНФРАСТРУКТУРА**

(ОБН. - ДВ, БР. 21 ОТ 2018 Г., В СИЛА ОТ 09.03.2018 Г.)

§ 12. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на чл. 4, ал. 3, която влиза в сила две години след обнародването на закона в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
**КЪМ ЗАКОНА ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРИВАТИЗАЦИЯ И
СЛЕДПРИВАТИЗАЦИОНЕН КОНТРОЛ**

(ОБН. - ДВ, БР. 64 ОТ 2018 Г., В СИЛА ОТ 03.08.2018 Г.)

§ 7. Този закон влиза в сила от обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 1, 2 и 3, които влизат в сила в едногодишен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
**КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ, БР. 77 ОТ 2018 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2019 Г.)

§ 156. Законът влиза в сила от 1 януари 2019 г., с изключение на:

1. параграфи 4, 11, 14, 16, 20, 30, 31, 74 и § 105, т. 1 относно изречение първо и т. 2, които влизат в сила от 10 октомври 2019 г.;
2. параграфи 38 и 77, които влизат в сила два месеца след обнародването на този закон в "Държавен вестник";
3. параграф 79, т. 1, 2, 3, 5, 6 и 7, § 150 и 153, които влизат в сила от деня на обнародването на този закон в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОНЦЕСИИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 25 ОТ 2019 Г., В СИЛА ОТ 26.03.2019 Г.)

§ 22. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 19, т. 3, който влиза в сила от 30 януари 2019 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
**КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА
СОБСТВЕНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 44 ОТ 2019 Г.)

§ 9. Започналите производства по отчуждаване на имоти - частна собственост, се довършват по новия ред.

Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ БЮДЖЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЗА 2019 Г.

(ОБН. - ДВ, БР. 60 ОТ 2019 Г., В СИЛА ОТ 30.07.2019 Г.)

§ 6. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВОДИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 61 ОТ 2019 Г., В СИЛА ОТ 02.08.2019 Г.)

§ 11. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 6, който влиза в сила от 7 юли 2018 г.

Преходни и Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ И ДЕЙСТВИЯТА ПО ВРЕМЕ НА ИЗВЪНРЕДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ, ОБЯВЕНО С РЕШЕНИЕ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ОТ 13 МАРТ 2020 Г. И ЗА ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ПОСЛЕДИЦИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 28 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 13.03.2020 Г., ИЗМ. И ДОП. - ДВ, БР. 44 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 14.05.2020 Г.)

§ 52. (Изм. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Законът влиза в сила от 13 март 2020 г., с изключение на чл. 5, § 3, § 12, § 25 - 31, § 41, § 49 и § 51, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ И ДЕЙСТВИЯТА ПО ВРЕМЕ НА ИЗВЪНРЕДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ, ОБЯВЕНО С РЕШЕНИЕ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ОТ 13 МАРТ 2020 Г.

(ОБН. - ДВ, БР. 34 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 09.04.2020 Г.)

§ 18. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 3, т. 2 относно чл. 4, ал. 2, който влиза в сила в 7-дневен срок от обнародването му.

Преходни и Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗДРАВЕТО

§ 23. (1) За летен сезон 2020 г., считано от 1 юни 2020 г., концесионерът и наемателят по действащ договор за концесия за морски плаж, съответно за наем на морски плаж предоставя на посетителите на плажа плажните принадлежности по смисъла на § 1, т. 6, предложения първо и второ от допълнителните разпоредби на Закона за устройството на Черноморското крайбрежие - чадъри и шезлонги, на цени, намалени с не по-малко от 50 на сто от цените за сезон 2019 г. или от максималните по съответния договор.

(2) В срок до 25 май 2020 г. концесионерът, съответно наемателят уведомява министъра на туризма за цените на плажните принадлежности за летен сезон 2020 г. в съответствие с ал. 1. В срок до 30 май 2020 г. министърът на туризма уведомява концесионера или наемателя в съответствие с методиката по ал. 6 за намалението на размера на дължимото концесионно възнаграждение или на наемната цена за 2020 г., което да съответства на намалението на цените на плажните принадлежности по ал. 1. Концесионерът заплаща концесионното си възнаграждение за 2020 г. до 30 ноември 2020 г.

(3) В случаите по ал. 2 по предложение на министъра на туризма Министерският съвет с решение намалява размера на дължимото концесионно възнаграждение за 2020 г., а министърът на туризма със заповед намалява размера на дължимата наемна цена за 2020 г. Когато възнаграждението или цената е вече заплатена изцяло или частично, съответната намалена част се приспада от концесионното възнаграждение, съответно от наемната цена за 2021 г.

(4) В съответствие с решението или заповедта по ал. 3 министърът на туризма и концесионерът, съответно наемателят сключват допълнително споразумение към концесионния договор или договора за наем.

(5) Срокът на концесията или наема може да се удължава по предложение на концесионера, съответно наемателя със срок не по-дълъг от една година, независимо дали се надвишава нормативно установеният максимален срок за съответния вид договори, като концедентът или наемодателят може мотивирано да приеме или откаже предложението. Министърът на туризма и концесионерът, съответно наемателят сключват допълнително споразумение към концесионния договор или договора за наем.

(6) Намаляването на дължимото концесионно възнаграждение или на наемната цена, което да съответства на намалението на плажните принадлежности, както и удължаването на срока на концесията или наема, се определят с методика, приета до 23 май 2020 г. от Министерския съвет по предложение на министъра на туризма.

(7) На лице, което не изпълни задължение по ал. 1, се налага имуществена санкция в размер на 50 000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение - наказанието е имуществена санкция в размер на 100 000 лв. Повторно нарушение е нарушение, извършено в 4-месечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение за същия морски плаж.

(8) Нарушенията се установяват с актове, съставени от длъжностни лица, определени от министъра на туризма. Наказателните постановления се издават от министъра на туризма или оправомощени от него длъжностни лица.

§ 24. (1) Концесионерът по договор за концесия за морски плаж може да предложи отсрочване, намаляване или пренасочване на част или на всички инвестиции, които трябва да направи за 2020 и 2021 г. съгласно концесионния договор, съответно да предложи нови инвестиции, а концедентът мотивирано да приеме или откаже предложението.

(2) Договорите по ал. 1 се изменят с подписване на допълнително споразумение между

страните, което се сключва до 31 декември 2020 г., и с приемане на решение от концедента, освен в случаите по чл. 8х, ал. 13 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие.

§ 25. (1) За летен сезон 2020 г. на територията на морските плажове през 2020 г. се допуска към обектите по чл. 10, ал. 4, т. 2, буква "б" от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие ползването на допълнителна търговска площ на морския плаж извън площта по чл. 10, ал. 7 от същия закон, но не повече от 4 на сто от площта на морския плаж.

(2) На лице, което наруши разпоредбата на ал. 1, се налага глоба от 1000 до 5000 лв. или имуществена санкция от 2000 до 20 000 лв. При повторно извършено нарушение глобата е от 2000 до 6000 лв., а имуществената санкция е от 4000 до 40 000 лв. Повторно нарушение е нарушение, извършено в 4-месечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение за същия морски плаж.

(3) Актовете за установяване на нарушенията по ал. 1 се съставят от длъжностни лица, определени от министъра на туризма. Наказателните постановления се издават от министъра на туризма или оправомощени от него длъжностни лица.

§ 26. През 2020 г. на територията по чл. 10, ал. 4, т. 1 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие концесионерът или наемателят може да обосobi зони с цел превенция и контрол на потока на посетителите след одобрение на схеми от министъра на туризма.

§ 27. През 2020 г. на територията на охраняемите морски плажове на разкритите спасителни постове личният състав на всеки пост може да се намали до един спасител.

§ 28. (1) Срокът на действие на удостоверенията за категоризиране на места за настаняване клас А и клас Б, заведенията за хранене и развлечения (самостоятелни и прилежащи към места за настаняване), туристически хижи, туристически учебни центрове и туристически спални и прилежащите към тях заведения за хранене, чиято категоризация съгласно Закона за туризма изтича след 1 септември 2019 г., се удължава до 31 декември 2020 г.

(2) Срокът на действие на удостоверенията за сертифициране на балнеолечебни (медикъл СПА), СПА, уелнес и таласотерапевтични центрове, за обектите, чиято сертификация съгласно Закона за туризма изтича след 1 септември 2019 г., се удължава до 31 декември 2020 г.

.....

§ 44. Законът влиза в сила от 14 май 2020 г., с изключение на § 33, 34 и 35, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".